

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 20 ΜΑΡΤΙΟΥ 1981	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 68

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1140

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 4169/1961 «περὶ Γεωργικῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων» καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Χορήγησις συντάξεως εἰς ὀρφανὰ τέκνα.

1. Ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων (ΟΓΑ) χορηγεῖται ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1981 μηνιαία σύνταξις εἰς τὰ μὴ συμπληρώσαντα τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἄγαμα τέκνα θανόντος ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου τοῦ ΟΓΑ, ἐφ' ὅσον:

α) Δὲν λαμβάνουν σύνταξιν ἐξ οἱασδήποτε πηγῆς.

β) Ὁ πατήρ των ἦτο κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του συνταξιοῦχος ἢ ἀποκλειστικῶς ἠσφαλισμένος τοῦ ΟΓΑ καθ' ὅλην τὴν τελευταίαν πρὸ τοῦ θανάτου τριετίαν καὶ δὲν ἐλάμβανε σύνταξιν ἐξ ἄλλου ἀσφαλιστικοῦ φορέως.

Ἡ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἄσκησις ἐπαγγέλματος καὶ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας διὰ τὸ ὁποῖον θὰ ὑπήγετο οὗτος εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΟΓΑ, λογίζεται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως καὶ

γ) ἡ μήτηρ των δὲν λαμβάνει σύνταξιν ἐξ ἄλλου ἀσφαλιστικοῦ φορέως.

2. Τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον συντάξεως δικαιοῦνται καὶ τὰ ὀρφανὰ πατρὸς ἄγαμα τέκνα, ἐν περιπτώσει θανάτου τῆς ἠσφαλισμένης ἢ συνταξιούχου τοῦ ΟΓΑ μητρός, ὡς καὶ τὰ φυσικὰ ἄγαμα τέκνα αὐτῆς, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

3. Προκειμένου περὶ σπουδαζόντων ἀγάμων τέκνων εἰς Ἀνώτερα ἢ Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἱδρύματα τῆς ἡμεδαπῆς ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἡ περὶ ἧς ἡ παρ. 1 συνταξιοδότησις παρατείνεται μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 24ου ἔτους τῆς ἡλικίας.

Ἄρθρον 2.

Ποσὸν συντάξεως.

Τὸ ποσὸν τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω μηνιαίας συντάξεως προκειμένου περὶ ἑνὸς συνταξιοδοτουμένου τέκνου, ἰσοῦται πρὸς τὸ ἑκάστοτε κατώτατον ποσὸν τῆς μηνιαίας βασικῆς συντάξεως γήρατος τῆς καταβαλλομένης ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ. Δι' ἕκαστον περαιτέρω συνταξιοδοτούμενον τέκνον τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας συντάξεως προσαυξάνεται κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ποσοῦ.

Ἐν περιπτώσει ὑπάρξεως πλειόνων τέκνων, τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῶν μηνιαίων συντάξεων ὅλων τῶν τέκνων, ἐπιμερίζεται εἰς ταῦτα κατ' ἰσομοιρίαν.

Ἄρθρον 3.

Καταβολὴ συντάξεως.

1. Ἡ σύνταξις καταβάλλεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἑπομένου τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς μηνός, παύει δὲ καταβαλλομένη εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς τοῦ θανάτου τοῦ τέκνου ἢ τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους, καθ' ὃ συμπληροῖ τοῦτο τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας του ἢ τὸ 24ον ἔτος ἐφ' ὅσον τοῦτο σπουδάζει. Ἐν οὐδεμιᾷ, ὅμως, περιπτώσει καταβάλλεται σύνταξις ἀναδρομικῶς διὰ χρόνον μακρότερον τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς χρονολογίας ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως.

2. Ἡ σύνταξις καταβάλλεται εἰς τὴν ἐπιζῶσαν μητέρα τῶν τέκνων. Ἐν περιπτώσει θανάτου, ἀφανείας, δικαστικῆς ἀντιλήψεως, νομίμου ἢ δικαστικῆς ἀπαγορεύσεως ἢ ἐκπτώσεως τῆς μητρός, ἡ σύνταξις καταβάλλεται εἰς τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐπίτροπον αὐτῶν.

Διὰ συντάξεις καταβληθείσας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου εἰς δικαιοῦχον, πρὸ τῆς ἔναντι τοῦ ΟΓΑ νομιμοποιήσεως ἑτέρου τυχὸν δικαιούχου, οὐδεμίαν εὐθύνην φέρει ὁ Ὀργανισμὸς αὐτός, τῶν αἰτούντων δυναμένων νὰ στραφοῦν μόνον κατὰ τοῦ λαβόντος. Προκειμένου περὶ τῶν δικαιούχων τέκνων, περὶ ὧν ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου, τῶν συμπληρωσάντων τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἡ σύνταξις καταβάλλεται ἀπ' εὐθείας εἰς ταῦτα.

3. Αἱ πιστώσεις διὰ τὴν χορήγησιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων συντάξεων ἀναγράφονται, κατ' ἔτος, εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ΟΓΑ, εἰς ἴδιον κεφάλαιον.

Ἄρθρον 4.

1. Διὰ Κανονισμοῦ, ἐκδιδομένου, κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 14 παρ. 2 καὶ 19 παρ. 1 τοῦ Ν. 4169/1961, ὁρίζονται τὰ πρόσωπα τὰ ἀσκοῦντα τὸ δικαίωμα διὰ τὴν χορήγησιν τῆς συντάξεως, τὰ ὑποβλητέα δικαιολογητικά, ὁ τρόπος καὶ ἡ διαδικασία ἐξακριβώσεως τῆς συνδρομῆς τῶν προϋποθέσεων χορηγήσεως τῆς συντάξεως, τὰ ἁρμόδια διὰ τὴν ἀπονομήν, ὡς καὶ τὰ βοηθητικὰ διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐν γένει διαδικασίας χορηγήσεως τῆς συντάξεως ὄργανα, ὁ χρόνος καὶ ὁ τρόπος καταβολῆς τῆς συντάξεως, οἱ λόγοι ἀναστολῆς καὶ διακοπῆς τῆς καταβολῆς, ὡς καὶ τῆς ἐπαναχορηγήσεως ταύτης, τὰ τῆς ἀνακλήσεως τῆς συνταξιοδοτήσεως, τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ἀχρεωστήτως καταβληθεισῶν συντάξεων καὶ τῆς ἀναγγελίας τῶν μεταβολῶν τῶν ἐπηρεαζουσῶν τὸ συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα καὶ τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἄρθρων.

2. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα συντάξεων, αἱ ἑκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ χορηγουμένας συντάξεις γήρατος.

Ἄρθρον 5.

Ἐπέκτασις καὶ τροποποίησις τῶν περὶ συνταξιοδοτήσεως λόγῳ ἀναπηρίας διατάξεων.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973 «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ΟΓΑ καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ αὐτοῦ νομοθεσίας» ἀντικαθίσταται ὡς κατωτέρω:

«1. Ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ χορηγεῖται σύνταξις λόγῳ ἀναπηρίας εἰς τὰ συμπληρώσαντα τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των τέκνα ἠσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου ὑπὸ τὰς ἀκολούθους προϋποθέσεις:

α. Εἶναι ἐκ γενετῆς ἢ κατέστησαν πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, συνεπείᾳ παθήσεως ἢ βλάβης, κατὰ πρόβλεψιν διαρκῶς καὶ ἐφ' ὅρου ζωῆς, ἀνίκανα πρὸς ἄσκησιν οἱουδήποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, εἰς ποσοστὸν τοὐλάχιστον 67%.

β. Δὲν ἔχουν ἀσκήσει, ἀπὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀναπηρίας των μέχρι τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεώς περὶ συνταξιοδοτήσεώς των, οἱονδήποτε ἐπάγγελμα, ἐκ τοῦ ὁποίου κυρίως ἤντλουν τὸν βιοπορισμόν των.

γ. Δὲν λαμβάνουν σύνταξιν ἐκ τοῦ ΟΓΑ ἢ ἐξ ἑτέρου ἀσφαλιστικοῦ φορέως, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς ἑκάστοτε ἰσχύει.

δ. Δὲν κατέστησαν ἀνάπηρα συνεπείᾳ παρ' αὐτῶν διαπραχθέντος κακουργήματος ἢ ἐκ προθέσεως πλημμελήματος, διὰ τὸ ὁποῖον ἔχουν ἀμετακλήτως καταδικασθῆ.

ε. Δὲν ἔχουν συμπληρώσει τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας των κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ συνταξιοδοτήσεώς των.

στ. Ὁ πατὴρ των, ἐφ' ὅσον εὑρίσκεται ἐν ζωῇ, στα) εἶναι συνταξιοῦχος τοῦ ΟΓΑ ἤ, καθ' ὅλην τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ συνταξιοδοτήσεως των τριετίαν, ἠσφαλισμένος τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου καὶ στβ) δὲν εἶναι συνταξιοῦχος ἑτέρου ἀσφαλιστικοῦ φορέως οὔτε ἦτο, κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ συνταξιοδοτήσεώς των τριετίαν, παραλλήλως ἠσφαλισμένος εἰς ἕτερον ἀσφαλιστικὸν φορέα, λόγῳ ἀσκήσεως ὑπ' αὐτοῦ ἑτέρου ἐπαγγέλματος.

Ἐὰν ὁ πατὴρ των ἔχῃ ἀποβιώσει δέον οὗτος στα α) νὰ ἦτο συνταξιοῦχος τοῦ ΟΓΑ ἢ καθ' ὅλην τὴν τελευταίαν πρὸ τοῦ θανάτου του τριετίαν, νὰ ἦτο ἠσφαλισμένος τοῦ ΟΓΑ ἢ νὰ ἤσκει ἐπάγγελμα διὰ τὸ ὁποῖον θὰ ὑπήγετο οὗτος εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου καὶ σταβ) νὰ μὴ ἦτο συνταξιοῦχος ἑτέρου ἀσφαλιστικοῦ φορέως οὔτε νὰ ἦτο κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τοῦ θανάτου του τριετίαν παραλλήλως ἠσφαλισμένος εἰς ἕτερον ἀσφαλιστικὸν φορέα, λόγῳ ἀσκήσεως ὑπ' αὐτοῦ ἑτέρου ἐπαγγέλματος.

1α. Πρόσωπα περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος, τῶν ὁποίων ὁ πατὴρ εἶναι ἄγνωστος ἢ ἀπὸ διετίας τοὐλάχιστον εἴτε ἀγνοεῖται ἡ τύχη του εἴτε ἔχει ἐγκαταλείψει ταῦτα καὶ οὐδεμίαν μέριμναν λαμβάνει δι' αὐτά, δικαιοῦνται συντάξεως, ἐφ' ὅσον ἡ μήτηρ των εἶχεν ἢ ἔχει τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ ἐδάφιον στ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰδιότητας, συντρέχουν δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς παραγράφου προβλεπόμεναι, κατὰ περίπτωσιν, προϋποθέσεις.

1β. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν προσώπων περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῶν ὑπὸ στοιχεῖα 1 καὶ 1α παραγράφων».

Ἄρθρον 6.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966 «περὶ καταργήσεως τῆς ἀμέσου ἀσφαλιστικῆς εἰσφορᾶς τῶν ἀγροτῶν καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 4169/1961 καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«1. Ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ χορηγεῖται σύνταξις ἀναπηρίας εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους του, τοὺς καθισταμένους, συνεπείᾳ παθήσεως ἢ βλάβης, κατὰ πρόβλεψιν, ἐπὶ τριετίαν τοὐλάχιστον ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ συνταξιοδοτήσεως, ἀνικάνους πρὸς ἄσκησιν τοῦ συνήθους βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματός των ὡς καὶ παντὸς παρεμφεροῦς τοιούτου, εἰς ποσοστὸν τοὐλάχιστον 67% καὶ μὴ λαμβάνοντας ἑτέραν σύνταξιν ἐξ ἄλλου φορέως κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐδαφίου δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς τοῦτο ἑκάστοτε ἰσχύει».

Ἄρθρον 7.

1. Ὁ ΟΓΑ δύναται κατὰ χρονικὰ διαστήματα ὁριζόμενα διὰ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973 ἐκδιδομένων Προεδρικῶν Δ/των, νὰ παραπέμπῃ τοὺς λόγῳ ἀναπηρίας συνταξιούχους του πρὸς ἐπανεξέτασιν ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν Κανονισμὸν ἁρμοδίων ὑγειονομικῶν ὀργάνων, διὰ νὰ ἀποφανθοῦν ταῦτα ἐὰν συνεχίζεται ἡ ὕπαρξις τῆς πρὸς συνταξιοδότησιν ἀπαιτουμένης, κατὰ τὰ ἄρθρα 12 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966 καὶ 4 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, ὡς ταῦτα ἑκάστοτε ἰσχύουν ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς συνεχίσεως ἢ διακοπῆς τῆς συνταξιοδοτήσεώς των. Διὰ τὴν συνέχισιν τῆς συνταξιοδοτήσεως τῶν προσώπων τούτων ἀπαιτεῖται ἡ μέχρι τῆς ἐπανεξετάσεως μὴ ἄσκησις ἐπαγγέλματος ἐκ τοῦ ὁποίου κυρίως νὰ ἀντλοῦν τὸν βιοπορισμόν των.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 4 καὶ τῶν ἄρθρων 20 καὶ 21 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν συντάξεων λόγῳ ἀναπηρίας.

Ἄρθρον 8

Συμπλήρωσις καὶ τροποποίησις τῶν περὶ συνταξιοδοτήσεως διατάξεων.

1. Τὸ ἐδάφιον ὑπὸ στοιχεῖον δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«δ. Νὰ μὴ λαμβάνῃ σύνταξιν ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἢ ἀλλοδαποῦ Δημοσίου Ταμείου ἢ ἡμεδαποῦ ἢ ἀλλοδαποῦ φορέως κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, ὡς συντάξεως νοουμένης καὶ πάσης περιοδικῆς χρηματικῆς παροχῆς, καταβαλλομένης εἰς τακτὰ χρονικὰ διαστήματα ὑπὸ φορέων ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως, Ταμείων Ἀρωγῆς ἢ Μετοχικῶν ἢ Ἀλληλοβοηθείας. Ὁ λαμβάνων ἐξ ἑτέρας πηγῆς σύνταξιν μικροτέραν τῆς ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ χορηγουμένης δικαιοῦται τῆς μιᾶς συντάξεως, δι' ἐπιλογῆς ἀσκουμένης ἐφ' ἅπαξ.

Οἱ λαμβάνοντες πολεμικὴν σύνταξιν ἢ τοιαύτην εἰρηνικῆς περιόδου, καταβαλλομένην παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς θύματα ἢ ἀναπήρους παθόντας ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἕνεκεν ταύτης, δὲν ἀποκλείονται τῆς συνταξιοδοτήσεως τοῦ ΟΓΑ. Ὡς πολεμικαὶ συντάξεις θεωροῦνται καὶ αἱ παρ' ἀλλοδαπῆς Πολιτείας χορηγούμεναι εἰς Ἕλληνας πολίτας, λόγῳ θανάτου, τραυματισμοῦ ἢ διαρκοῦς μειώσεως τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος, ἐπισυμβάσης, ἀποδεδειγμένως, κατὰ τὴν χρονικὴν διάρκειαν πολεμικῶν γεγονότων, ἐφ' ὅσον ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία εἰς τὰς ἐνόπλους Δυνάμεις τῆς ἀλλοδαπῆς Πολιτείας ἔχει ἀναγνωρισθῆ ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν, ὡς ἐκπλήρωσις στρατιωτικῆς ὑποχρεώσεως εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις.

Ἐὰν κατὰ παράβασιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, συνεπείᾳ δόλου τοῦ συνταξιούχου κατεβλήθη ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ σύνταξις διὰ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ ὁ συνταξιοῦχος ἐλάμβανε τοιαύτην καὶ ἐξ ἑτέρας πηγῆς, ἔστω καὶ ἀναδρομικῶς ἀπονεμηθεῖσαν, ἐπιστρέφεται ἀτόκως εἰς τὸν ΟΓΑ ἡ καταβληθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ σύνταξις εἰς πᾶσαν περίπτωσιν. Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἢ ὁ ἡμεδαπὸς ἕτερος φορεὺς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ὑποχρεοῦται, ὅπως, αἰτήσει τοῦ ΟΓΑ, παρακρατῇ καὶ ἀποδίδῃ εἰς τὸν ΟΓΑ τὸ 1/5 τῆς καταβαλλομένης ὑπ' αὐτοῦ μηνιαίας συντάξεως πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ἐκ τῆς ἀνωτέρω αἰτίας ὀφειλῆς τοῦ συνταξιούχου, ὡς αὕτη καθορίζεται διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου ὀργάνου τοῦ ΟΓΑ».

2. Ἐν τέλει τοῦ ἐδαφίου ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 4169/1961 προστίθεται διάταξις, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«Ἡ αἴτησις αὕτη δύναται νὰ ὑποβάλλεται πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὰ ἁρμόδια διὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν συντάξεων ὄργανα,

ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου συμπληροῦται τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἡ καταβολὴ ὅμως τῆς συντάξεως ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένου χρόνου. Τὸ ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω αἰτήσεως, μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας του, χρονικὸν διάστημα, θεωρεῖται ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως».

3. Τὸ τέταρτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«Ἐπὶ ἀμφισβητήσεως ὑπὸ τῶν ἠσφαλισμένων τῆς ὀρθότητος τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ἔτους γεννήσεως αὐτῶν ἢ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των εἰς τὰ Δημοτολόγια, ἐρειδομένης ἀποκλειστικῶς ἐπὶ ἐγγράφων στοιχείων, συντεταγμένων πρὸ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν, τοῦτο καθορίζεται, τῇ αἰτήσει τῶν ἠσφαλισμένων, δι' ἀποφάσεων τῶν ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ ΙΚΑ προβλεπομένων ἑκάστοτε ὀργάνων καθορισμοῦ ἡλικίας τῶν ἠσφαλισμένων του καὶ κατὰ τὴν σχετικὴν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου διαδικασίαν τοῦ Ἱδρύματος τούτου. Ἐν ἐλλείψει ἐγγράφων στοιχείων, ὡς ἀνωτέρω, δὲν γίνεται δεκτὴ αἴτησις πρὸς καθορισμὸν ἔτους γεννήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἔχουν καταστραφῆ ἐξ ὁλοκλήρου τὰ ἀρχεῖα (Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, Μητροπόλεων, Σχολείων, Ἐκκλησιῶν κλπ.), εἰς τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἔνθα ὁ αἰτῶν τὸν καθορισμὸν τῆς ἡλικίας του ἐγεννήθη. Προκειμένου περὶ γεννηθέντων ἐκτὸς τῶν σημερινῶν ὁρίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐδαφίου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ἀμφισβητήσεως τῆς ὀρθότητος τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ Μητρῷα Ἀρρένων. Δι' ἀποφάσεων τῶν αὐτῶν, ὡς ἀνωτέρω ὀργάνων, δύναται νὰ καθορίζεται τὸ ἔτος γεννήσεως τῶν ἠσφαλισμένων καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ΟΓΑ, ὁσάκις προκύπτουν ἐξ ἐγγράφων στοιχείων βάσιμοι ἀμφιβολίαι διὰ τὴν ὀρθότητα τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ἔτους γεννήσεως τούτων εἰς τὰ δημοτολόγια».

4. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς τελικῶς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, προστίθεται διάταξις ἔχουσα, ὡς ἀκολούθως:

«Εἰδικῶς προκειμένου περὶ μοναχῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, διὰ τοὺς ὁποίους οὐδὲν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀποδεικτικῶν τῆς ἡλικίας στοιχείων ὑφίσταται ἐν Ἑλλάδι, αὕτη ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν οἰκείων μοναχολογίων».

5. Ἡ παράγραφος 8 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 4169/1961, προστεθεῖσα διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 29/1967, ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«8. Εἰς περίπτωσιν θανάτου, συνταξιούχου ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας, καταβάλλεται εἰς τὸν ἐπιζῶντα καὶ μετ' αὐτοῦ συμβιώσαντα σύζυγον καί, ἐν ἐλλείψει συζύγου, εἰς τὸν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ΟΓΑ ἐπιμεληθέντα τῆς κηδείας, ἐφ' ἅπαξ βοήθημα τὸ ὕψος τοῦ ὁποίου ὁρίζεται ἑκάστοτε διὰ γενικῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΓΑ μέχρι τοῦ τριπλασίου τοῦ ἑκάστοτε κατωτάτου μηνιαίου ποσοῦ τῆς συντάξεως γήρατος. Διὰ κανονισμοῦ ὁρίζονται τὰ δικαιολογητικὰ λήψεως τοῦ ἀνωτέρω βοηθήματος».

6. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 4169/1961 προστίθεται παράγραφος 9, ἔχουσα οὕτω:

«9. Ἐπὶ κτήσεως ἢ ἀπωλείας δικαιώματος συντάξεως ἐκ τοῦ ΟΓΑ, δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Δ/τος 127/1969 «περὶ τῆς ἀποδεικτικῆς ἰσχύος τῶν ἀστυνομικῶν ταυτοτήτων».

Ἄρθρον 9.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 4169/1961, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«4. Ἐπὶ ἐγκαταστάσεως τοῦ ἑνὸς τῶν συζύγων εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ὁ χρόνος ἀσφαλίσεως ἢ συνταξιοδοτήσεως τοῦ ἑτέρου, δι' οἱανδήποτε αἰτίαν, ἐκ τοῦ ΟΓΑ, λογίζεται καὶ ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως τοῦ ἐπανεγκατασταθέντος εἰς τὴν Ἑλλάδα συζύγου. Ἐὰν ἡ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀπουσία, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, τοῦ ἑνὸς τῶν συζύγων ὑπερβαίνῃ τὴν συνεχῆ δεκαετίαν, ὁ ἕτερος ἐξ αὐτῶν, συντρεχουσῶν καὶ τῶν λοιπῶν προϋποθέσεων, δικαιοῦται μέχρι τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐπανεγκαταστάσεως τοῦ ἀπουσιάζοντος, τῆς ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος προβλεπομένης συντάξεως».

Ἄρθρον 10.

Σύνταξις τῶν ὑπερβάντων τὸ 70ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Ἠσφαλισμένοι τοῦ ΟΓΑ συμπληρώσαντες ἢ συμπληροῦντες τὸ 70ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των δικαιοῦνται συντάξεως λόγῳ γήρατος ἐκ τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 4169/1961, ἐφ' ὅσον ἔχουν συνολικῶς δεκαπενταετῆ τοὐλάχιστον ἀσφάλισιν, ἐξ ἧς πενταετῆ συνεχῆ τοιαύτην πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας των ἢ πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως πρὸς συνταξιοδότησιν. Διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀπαιτουμένης ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δεκαπενταετοῦς καὶ πενταετοῦς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν, ὑπολογίζεται καὶ ἡ πρὸ τῆς ὑπαγωγῆς ἄσκησις ἐπαγγελματικῶν ἀσχολιῶν, δι' ἃς τὰ ἀσκοῦντα ταύτας πρόσωπα ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΟΓΑ.

Κατὰ τὰ λοιπά, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν.

Ἄρθρον 11.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. Δ/τος 4435/1964 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«1. Οἱ κατὰ κύριον βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα ἁλιεῖς ἢ ἁλιεργάται ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΟΓΑ, ἐφ' ὅσον καὶ δι' ὃν κλάδον ἀσφαλίσεως δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἄλλου ἀσφαλιστικοῦ φορέως. Οἱ ἐξ αὐτῶν ἠσφαλισμένοι εἰς ἄλλον φορέα καὶ μὴ δικαιούμενοι ἐξ αὐτοῦ συντάξεως, δικαιοῦνται συντάξεως γήρατος ἐκ τοῦ ΟΓΑ, ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4 καὶ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ν. 4169/1961, ἀναλόγως ἐφαρμοζομένων, λογιζομένου ὡς χρόνου ἀσφαλίσεως εἰς τὸν ΟΓΑ καὶ τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεώς των εἰς τὸν ἄλλον φορέα. Ἐν περιπτώσει συνταξιοδοτήσεως ἐκ τοῦ ΟΓΑ τῶν ἀνωτέρω προσώπων, αἱ ὑπὲρ τοῦ Κλάδου συντάξεως ἄλλου φορέως καταβληθεῖσαι ὑπὸ τῶν προσώπων τούτων εἰσφοραὶ ἀποδίδονται ἐκ τοῦ φορέως τούτου εἰς τὸν ΟΓΑ».

Ἄρθρον 12.

Ἠσφαλισμένοι εἰς τὸν ΟΓΑ ἐπὶ πενταετίαν τοὐλάχιστον καὶ ἀπασχοληθέντες, κατὰ κύριον βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα εἰς ἀγροτικὰς ἐργασίας, εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, δικαιοῦνται νὰ συνυπολογίσουν τὸν χρόνον τῆς ἀπασχολήσεώς των ταύτης πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ πρὸς συνταξιοδότησίν των ἐκ τοῦ ΟΓΑ, λόγῳ γήρατος, ἀπαιτουμένου χρόνου, ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος οὗτος δὲν συνυπολογίζεται εἰς τὸν χρόνον ἀσφαλίσεως τοῦ ΟΓΑ κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἡ κατὰ τὴν παροῦσαν διάταξιν ἀπασχόλησις εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀποδεικνύεται διὰ βεβαιώσεως τῆς ἁρμοδίας Ἑλληνικῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 13.

Ἐπέκτασις τῶν παροχῶν ἀσθενείας καὶ τροποποίησις τῶν περὶ αὐτῶν διατάξεων.

1. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, προστίθενται διατάξεις ἔχουσαι ὡς ἀκολούθως:

«Εἰς τὴν περὶ ἧς τὰ προηγούμενα ἐδάφια νοσοκομειακὴν περίθαλψιν περιλαμβάνεται καὶ ἡ περίθαλψις χρονίως πασχόντων εἰς θεραπευτήρια χρονίων παθήσεων (ἄσυλα ἀνιάτων).

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΟΓΑ δύναται νὰ ἐπεκτείνεται εἰς συγκεκριμένας χρονίας παθήσεις οἴκοι ἡ περίθαλψις τῶν ἠσφαλισμένων τοῦ ΟΓΑ.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΟΓΑ ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν δύναται ὁ ΟΓΑ νὰ ἀγοράζῃ ἢ νὰ μισθώνῃ οἰκήματα καὶ νὰ μετατρέπῃ ταῦτα εἰς θεραπευτήρια χρονίων παθήσεων διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν ἠσφαλισμένων του.

Τὰ ἐν λόγῳ θεραπευτήρια λειτουργοῦν μερίμνῃ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, τὸ ὁποῖον διαθέτει τὸ ἀναγκαῖον ἐπιστημονικόν, νοσηλευτικὸν καὶ λοιπὸν ἐν γένει προσωπικόν».

2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«3. Ἡ παρεχομένη, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου Νοσοκομειακὴ Περίθαλψις, εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους καὶ συνταξιούχους τοῦ ΟΓΑ, ὡς καὶ εἰς τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, περιλαμβάνει πᾶσαν ἀναγκαίαν ἀγωγὴν καὶ θεραπείαν, πρὸς ἀποκατάστασιν σωματικῶν ἢ ψυχικῶν ἀναπηριῶν ἢ νοσηρῶν ἐν γένει καταστάσεων, τὴν ἐν περιπτώσει τοκετοῦ δέουσαν ἐν μαιευτηρίῳ ἢ θεραπευτηρίῳ περίθαλψιν, τὰς ἀναγκαίας πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ὑγείας ἢ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἱκανότητος ἢ πρὸς ἀνακούφισιν νοσηρᾶς καταστάσεως τοῦ νοσηλευομένου, εἰδικὰς θεραπείας, παρακλινικὰς ἐξετάσεις πάσης φύσεως, φάρμακα, συνήθη βοηθητικὰ καὶ εἰδικὰ θεραπευτικὰ μέσα, ὡς καὶ προθέσεις.

Αἱ παροχαὶ αὗται δύνανται, κατὰ τὰ διὰ Κανονισμοῦ ὁριζόμενα, καθ' ὃ μέτρον ἐπιτρέπουν τὰ διατιθέμενα εἰς ἑκάστην περιοχὴν ὑγειονομικὰ μέσα, νὰ χορηγοῦνται καὶ ἐπὶ περιπτώσεων ἀσθενῶν μὴ παραμενόντων εἰς θεραπευτήριον, ἐφ' ὅσον εἴτε κρίνονται ἀπαραίτητοι πρὸς ἔρευναν τῆς ἀνάγκης εἰσαγωγῆς αὐτῶν εἰς θεραπευτήρια, εἴτε δὲν δύνανται νὰ παρασχεθοῦν ἐντὸς θεραπευτηρίου, ἐλλείψει κλίνης τοῦ οἰκείου Τμήματος, εἴτε κρίνεται δυνατὴ καὶ σκοπιμωτέρα ἡ χορήγησις τούτων, τοῦ ἀσθενοῦς παραμένοντος ἐκτὸς θεραπευτηρίου, βαρύνουν δὲ τὰς δαπάνας νοσοκομειακῆς περιθάλψεως.

Ἡ καταβλητέα διὰ τάς, περὶ ὧν ἀνωτέρω, παροχὰς δαπάνη καθορίζεται, προκειμένου μὲν περὶ Νοσηλευτικῶν Ἱδρυμάτων τοῦ Ν. Δ/τος 2592/1953, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένης μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΓΑ, προκειμένου δὲ περὶ τῶν λοιπῶν πάσης φύσεως θεραπευτηρίων καὶ κλινικῶν, δι' ὁμοίας ἀποφάσεως ἢ διὰ τῆς οἰκείας συμβάσεως.

Ἐὰν εἰς τὸν τόπον διαμονῆς τῶν ἀσθενῶν δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ παροχὴ τῆς νοσηλείας καὶ δὲν δύνανται οὗτοι νὰ μετακινηθοῦν διὰ τῶν συνήθων μεταφορικῶν μέσων, ὡς καὶ εἰς περιπτώσεις χρονίως πασχόντων, διὰ τοὺς ὁποίους συντρέχει περίπτωσις περιοδικῆς μετακινήσεως, ἔστω καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς πόλεως, διὰ τὴν παροχὴν τῆς δεούσης νοσηλείας, ὁ ΟΓΑ δύναται νὰ καταβάλῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καὶ ὑπὸ ὅρους οἱ ὁποῖοι ὁρίζονται διὰ Κανονισμοῦ, τὰς δαπάνας μετακινήσεως τοῦ ἀσθενοῦς καὶ τοῦ τυχὸν ἀναγκαίου συνοδοῦ.

Διὰ Κανονισμοῦ ὁρίζονται, εἰδικώτερον, αἱ καθ' ἕκαστον χορηγητέαι, ὡς ἄνω, παροχαὶ καὶ ἡ ἔκτασις αὐτῶν, αἱ προϋποθέσεις καὶ ἡ διαδικασία χορηγήσεως τούτων καὶ ἀποδόσεως τῶν σχετικῶν δαπανῶν, τὰ ἁρμόδια διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος διὰ τὰς παροχὰς ὄργανα, τὰ ὑποβλητέα δικαιολογητικά, τὰ ἁρμόδια διὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς νοσηλείας καὶ τῶν δαπανῶν ταύτης, ὡς καὶ τὴν χορήγησιν τῶν παροχῶν αὐτῶν ὄργανα, τὰ τῆς συνάψεως συμβάσεων μετὰ τῶν πάσης φύσεως θεραπευτηρίων καὶ κλινικῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου».

3. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«4. Ἐπὶ ἰδιαζόντως σοβαρᾶς παθήσεως ἢ βλάβης καὶ ἐφ' ὅσον ἡ διάγνωσις, ἡ θεραπεία ἢ ἡ ἀποκατάστασις τῆς βλάβης τοῦ ἀσθενοῦς δὲν εἶναι δυνατὴ ἐν Ἑλλάδι, ἡ παροχὴ περιθάλψεως, ἀγωγῆς ἢ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀναγκαίων πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐπαγγελματικῆς ἱκανότητος προθέσεων ἐν γένει, δύναται νὰ πραγματοποιῆται, κατὰ τὰ διὰ Κανονισμοῦ ὁριζόμενα, εἰς θεραπευτήριον ἢ εἰδικὸν κέντρον τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπὶ καταβολῇ ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ τῶν ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ὁριζομένων δαπανῶν περιθάλψεως ἢ ἐφαρμογῆς τῶν προθέσεων, ὡς καὶ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν ἐξόδων μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς καὶ τῶν δαπανῶν διαμονῆς καὶ διατροφῆς τοῦ ἀσθενοῦς καὶ τοῦ τυχὸν ἀναγκαίου συνοδοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Εἰς τὰς περιπτώσεις μεταμοσχεύσεως ὀργάνων καταβάλλονται ὡσαύτως αἱ δαπάναι προμηθείας τῶν μοσχευμάτων καὶ ὅλων τῶν ἀναγκαίων ἐξετάσεων, αἱ δαπάναι περιθάλψεως τοῦ δότου, ὡς καὶ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰ ἔξοδα μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς καὶ αἱ δαπάναι διαμονῆς καὶ διατροφῆς τοῦ δότου εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Ἐπὶ θανάτου τῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, δαπάναις τοῦ ΟΓΑ, νοσηλευομένων, καταβάλλονται ὡσαύτως, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, αἱ δαπάναι ταριχεύσεως, προμηθείας φερέτρου καὶ μεταφορᾶς τῆς σοροῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Διὰ Κανονισμοῦ ὁρίζονται εἰδικώτερον αἱ προϋποθέσεις, ἡ ἔκτασις, ἡ καταβλητέα δαπάνη καὶ ἡ διαδικασία παροχῆς τῆς νοσηλείας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά, τὰ γνωμοδοτικῆς καὶ ἀποφασιστικῆς ἁρμοδιότητος ὄργανα διὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ νοσηλείας, τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης μετακινήσεως, διαμονῆς καὶ διατροφῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τοῦ ἀσθενοῦς, τοῦ συνοδοῦ καὶ τοῦ δότου, τῆς ταριχεύσεως, τῆς προμηθείας τοῦ φερέτρου καὶ τῆς μεταφορᾶς τῆς σοροῦ εἰς τὴν ἡμεδαπήν, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια».

4. Μετὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, τίθεται νέα παράγραφος ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 4α, ἔχουσα, ὡς ἀκολούθως:

«4α. Εἰς περίπτωσιν νοσηλείας προσώπου ἐκ τῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰς θεραπευτήριον τῆς ἀλλοδαπῆς, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἀποδίδονται ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ, κατὰ τὰ διὰ Κανονισμοῦ ὁριζόμενα, αἱ δαπάναι νοσηλείας μόνον ἐφ' ὅσον αὕτη ὀφείλεται εἰς βίαιον ἢ αἰφνίδιον γεγονός, ἐπισυμβὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ προσωρινῆς διαμονῆς τοῦ ἠσφαλισμένου καὶ μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ ποσοῦ, δι' οὗ θὰ ἐβαρύνετο ὁ Ὀργανισμός, ἐὰν ἡ νοσηλεία ἐγένετο ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, βάσει τοῦ ἰσχύοντος, κατὰ τὸν χρόνον τῆς νοσηλείας, τιμολογίου νοσηλείας τῶν ἠσφαλισμένων τοῦ ΟΓΑ εἰς ὁμοειδὲς Νοσηλευτικὸν Ἵδρυμα τοῦ Ν. Δ/τος 2592/1953 τῆς περιοχῆς Ἀθηνῶν».

Ἄρθρον 14.

Τροποποίησις καὶ συμπλήρωσις τῶν περὶ διαχειρίσεως, προστασίας τῶν παροχῶν καὶ ἄλλων εἰδικῶν διατάξεων.

Εἰς τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται παράγραφος 11, ἔχουσα, ὡς ἀκολούθως:

«11. Αἱ δαπάναι δι' ἀσφαλιστικὰς παροχὰς τοῦ ΟΓΑ πρὸς τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ βαρύνουν τοὺς οἰκείους Κλάδους τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως καὶ καλύπτονται ὑπὸ τῶν ἀναγραφομένων ἑκάστοτε, εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Ὀργανισμοῦ πιστώσεων διὰ παροχὰς τῶν Κλάδων τούτων».

Ἄρθρον 15.

1. Ἡ παράγραφος 8 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. 4169/1961 ὡς αὕτη προσετέθη διὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«8. Ἡ καταβολὴ τῶν πάσης φύσεως παροχῶν καὶ λοιπῶν δαπανῶν τοῦ ΟΓΑ δύναται νὰ ἐνεργῆται μέσῳ τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων (ΕΛΤΑ), διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ἢ, εἰδικοῦ τύπου ἀποδείξεων. Ὁ τρόπος καὶ ἡ διαδικασία πληρωμῆς τῶν παροχῶν καὶ τῶν λοιπῶν δαπανῶν καθορίζεται μεταξὺ τῶν ΕΛΤΑ καὶ τοῦ ΟΓΑ, διὰ συμβάσεως. Εἰς περίπτωσιν διαφωνίας τῶν συμβαλλομένων μερῶν, ὡς πρὸς τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως, κοινὴ ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Συγκοινωνιῶν ἐπιλύει ὁριστικῶς καὶ ὑποχρεωτικῶς διὰ τὰ συμβαλλόμενα μέρη τὴν διαφωνίαν ταύτην.

Τὸ ποσὸν τῆς καταβαλλομένης ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ εἰς τὰ ΕΛΤΑ ἀποζημιώσεως, διὰ τὰς ὑπ' αὐτῶν παρεχομένας ὡς ἄνω ὑπηρεσίας, καθορίζεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Συγκοινωνιῶν».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται παράγραφος ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 9, ἔχουσα, ὡς ἀκολούθως:

«9. Διὰ τοῦ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος προβλεπομένου Κανονισμοῦ θέλουν καθορισθῆ τὰ ἔξοδα λειτουργίας τῶν Κλάδων ὑποχρεωτικῆς καὶ προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως, ἅτινα θὰ ἄγωνται ἀπ' εὐθείας εἰς βάρος τοῦ λογαριασμοῦ ἑκάστου τῶν Κλάδων τούτων».

Ἄρθρον 16.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν. 4169/1961, προστεθεῖσαν διὰ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966, προστίθεται ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Ἡ ἀξίωσις δι' ἔξοδα κηδείας παραγράφεται μετὰ διετίαν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ συνταξιούχου τοῦ ΟΓΑ».

2. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν. 4169/1961, προστεθεῖσα διὰ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«5. Συντάξεις καὶ ἔξοδα κηδείας ὀφειλόμεναι εἰς ἀποβιώσαντα συνταξιοῦχον καταβάλλονται, ἄνευ εὐθύνης τοῦ ΟΓΑ ἔναντι τυχὸν κληρονόμων δυναμένων νὰ στραφοῦν μόνον κατὰ τοῦ λαβόντος, εἰς τὸν ἐπιζῶντα σύζυγον καὶ ἐν ἀνυπαρξίᾳ τούτου εἰς τὸν ἐπιμεληθέντα τῆς κηδείας τοῦ συνταξιούχου.

Ὁμοίως λοιπαὶ ἀσφαλιστικαὶ παροχαὶ εἰς χρῆμα ὀφειλόμεναι εἰς ἀποβιώσαντα ἠσφαλισμένον ἢ συνταξιοῦχον, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνουν τὸ 10πλάσιον τῆς ἑκάστοτε καταβαλλομένης ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ κατωτάτης συντάξεως, καταβάλλονται εἰς τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ πρόσωπα καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῷ ὁριζομένας προϋποθέσεις».

Ἄρθρον 17.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν.Δ. 1390/1973 προστίθενται τὰ ἀκόλουθα ἐδάφια:

«Ἀπαιτήσεις τοῦ ΟΓΑ ἐκ τῆς ἀνωτέρω αἰτίας εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. 4169/1961».

Ἀπαιτήσεις τοῦ ΟΓΑ ἐξ ἀχρεωστήτως καταβληθεισῶν παροχῶν παραγράφονται μετὰ πάροδον 5ετίας ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου κατεβλήθησαν αἱ παροχαὶ αὗται.

Ἀχρεωστήτως καταβληθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ συντάξεις εἰς συνταξιοῦχον δὲν ἀναζητοῦνται θανόντος τούτου».

2. Χρηματικὰ ποσὰ καταβληθέντα ὑπὸ τοῦ Ο.Γ.Α. εἰς συνταξιούχους αὐτοῦ, οἵτινες δὲν ἐδικαιοῦντο πλέον τούτων λόγῳ μεταβολῆς τῆς οἰκογενειακῆς καταστάσεώς των, δὲν ἀναζητοῦνται ὅταν ὁ συνταξιοῦχος γνωστοποιήσῃ ἐγγράφως τὴν ὡς ἄνω μεταβολήν, ἐντὸς τετραμήνου εἰς τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ Ο.Γ.Α. ἢ τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 18.

1. Ἡ περίπτωσις ὑπὸ στοιχεῖον γ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. 4169/1961 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«γ. Ἀποφασίζει περὶ διενεργείας οἱασδήποτε δαπάνης καὶ περὶ τῶν ὅρων συνάψεως πάσης συμβάσεως ἀντικειμένου ἀξίας μείζονος ἐκείνου ὅπερ καθορίζεται ἑκάστοτε διὰ τὸν Διοικητήν, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 15 παράγραφος 1 περίπτωσις δ' τοῦ παρόντος ὁριζόμενα, ὡς καὶ περὶ καταγγελίας τοιούτων συμβάσεων, ἐξαιρέσει τῆς διενεργείας τῶν δαπανῶν διὰ τὰς ἀσφαλιστικὰς παροχὰς τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ τῶν σχετικῶν μὲ ταύτας συμβάσεων».

2. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. 4169/1961 προστίθεται περίπτωσις θ' ἔχουσα, ὡς ἀκολούθως:

«θ. Ἀποφασίζει περὶ τῆς διενεργείας δαπανῶν κοινωνικοῦ χαρακτῆρος, ἐπιβαλλομένων ἐκ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ὀργανισμοῦ, μέχρι τοῦ ποσοῦ τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου (1.000.000) δραχμῶν ἐτησίως».

Ἄρθρον 19.

1. Ἡ περίπτωσις ὑπὸ στοιχεῖον α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 4169/1961 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«α. Ἐκπροσωπεῖ δικαστικῶς καὶ ἐξωδίκως τὸν ΟΓΑ. Εἰς ἃς περιπτώσεις ἀπαιτεῖται προσωπικὴ ἐμφάνισις ἐκπροσώπου τοῦ ΟΓΑ ἐνώπιον πάσης δικαστικῆς Ἀρχῆς ἐνεργεῖται αὕτη ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὁριζομένου Παρέδρου ἢ δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου, ἐπὶ ὑποθέσεων δὲ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν ὑπὸ τῶν Προϊσταμένων αὐτῶν. Ὅρκος ἐπαγόμενος ἢ ἀντεπαγόμενος εἰς τὸν ΟΓΑ δίδεται διὰ μὲν τὰς ὑποθέσεις τῆς ἁρμοδιότητος τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὁριζομένου Παρέδρου ἢ δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου, διὰ δὲ τὰς ὑποθέσεις τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν ὑπὸ τῶν Προϊσταμένων αὐτῶν».

2. Ἡ περίπτωσις ὑπὸ στοιχεῖον δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 4169/1961, ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«δ. Διαφυλασσομένων τῶν διὰ τῶν οἰκείων Κανονισμῶν προβλεπομένων ἁρμοδιοτήτων ἄλλων ὀργάνων ἐπὶ τῆς διενεργείας τῶν δαπανῶν δι' ἀσφαλιστικὰς παροχὰς τοῦ ΟΓΑ, ἀποφασίζει περὶ διενεργείας οἱασδήποτε ἄλλης δαπάνης ἀφορώσης εἰς τὰς παροχὰς ταύτας καὶ τῶν ὅρων συνάψεως ἢ καταγγελίας τῶν σχετικῶν μὲ τὰς παροχὰς συμβάσεων. Ὡσαύτως ἀποφασίζει περὶ τῆς διενεργείας οἱασδήποτε ἑτέρας, πλὴν τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὰς παροχάς, δαπάνης καὶ τῆς συνάψεως ἢ καταγγελίας τῶν σχετικῶν μὲ αὐτὰς συμβάσεων, μέχρι τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον καθορίζεται ἑκάστοτε διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν».

3. Ἡ περίπτωσις ὑπὸ στοιχεῖον η' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 4169/1961, προστεθεῖσα διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως, προστίθεται δὲ καὶ περίπτωσις ὑπὸ στοιχεῖον θ':

«η. Ἀποφασίζει περὶ τῆς ἀναζητήσεως ἢ μὴ τῶν ἀχρεωστήτως καταβληθεισῶν ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ παροχῶν ὡς καὶ τῆς ρυθμίσεως τοῦ τρόπου ἐπιστροφῆς αὐτῶν. Διὰ τὴν μὴ ἀναζήτησιν ποσῶν ἄνω τοῦ εἰκοσαπλασίου τῆς κατωτάτης συντάξεως ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΓΑ.

θ. Ἀποφασίζει ἐπὶ παντὸς θέματος σχετικοῦ μὲ τὴν δικαστικὴν ἐπιδίωξιν οἱασδήποτε εἰς χρῆμα ἢ ἄλλης ἀξιώσεως τοῦ ΟΓΑ ἢ τὴν ἀπόκρουσιν τοιούτων ἀξιώσεων κατ' αὐτοῦ, ἰδίᾳ ἐπιχειρεῖ ὅλας τὰς κυρίας ἢ παρεπομένας πράξεις, τὰς ἀφορώσας τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης, ἀσκεῖ ἀγωγάς, ἀνταγωγάς, παρεμβάσεις, προσεπικλήσεις, ἀγωγὴν κακοδικίας, ἔνδικα μέσα, ζητεῖ τὴν λῆψιν ἀσφαλιστικῶν μέτρων καὶ ἐπιδιώκει τὴν ἐκτέλεσιν τούτων κλπ.».

4. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 4169/1961, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Ὁ Διοικητὴς δύναται δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ νὰ μεταβιβάζῃ τὴν ἐνάσκησιν τινῶν τῶν ἁρμοδιοτήτων αὐτοῦ εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντήν. Ὡσαύτως δύναται νὰ μεταβιβάζῃ δι' ἀποφάσεως ἀπεριορίστως ἀνακλητῆς, ἁρμοδιότητας τινὰς καὶ εἰς τοὺς ἀνωτάτους ἢ ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τοῦ ΟΓΑ ἢ Προϊσταμένους Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὀργανισμοῦ ἢ ὑπηρεσιακῶν μονάδων αὐτοῦ».

Ἄρθρον 20.

Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 4169/1961, προστεθείσης διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966 προστίθενται ἐδάφια, ἔχοντα, ὡς ἀκολούθως:

«Εἰς τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον περίθαλψιν περιλαμβάνονται καὶ πάντα τὰ μέτρα προνοίας καὶ προστασίας τῆς παιδικῆς ἡλικίας (παιδικαὶ κατασκηνώσεις, βρεφικοὶ καὶ παιδικοὶ σταθμοὶ κλπ.), τῆς μητρότητος, τῆς προληπτικῆς ὑγιεινῆς, τῆς γεροντικῆς ἡλικίας ὡς καὶ τὰ ἔξοδα κηδείας.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΓΑ ὁρίζεται ἡ καταβλητέα δαπάνη δι' ἑκάστην τῶν, κατὰ τ' ἀνωτέρω, παροχῶν περιθάλψεως, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τῶν εἰς χρῆμα χορηγουμένων παροχῶν».

Ἄρθρον 21.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθενται παράγραφοι 12 καὶ 13, ἔχουσαι, ὡς ἀκολούθως:

«12. Εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ἑδρεύουν τοπικαὶ ὑπηρεσίαι τοῦ ΟΓΑ, αἱ διὰ κανονισμῶν ὁριζόμεναι βοηθητικαὶ ἐργασίαι χορηγήσεως τῶν παροχῶν τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου ἀνατίθενται ὑποχρεωτικῶς εἰς ὑπαλλήλους τοῦ οἰκείου δήμου ἢ κοινότητος, οἱ ὁποῖοι ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ, μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου δημάρχου ἢ προέδρου, ἀσκοῦνται δὲ παραλλήλως πρὸς τὰ κύρια αὐτῶν καθήκοντα.

Προκειμένου περὶ κοινοτήτων, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ὑπηρετοῦν κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι, ὄργανα ἀσκήσεως βοηθητικῶν ἐργασιῶν τοῦ ΟΓΑ, ὡς καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος, ὁρίζονται συνταξιοῦχοι δημοτικοὶ ἢ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι ἢ ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιοῦχοι δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ὑπάλληλοι Ν.Π.Δ.Δ. Ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ἀνατιθεμένων εἰς τὰ περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἐδάφιον πρόσωπα καθηκόντων, ταῦτα ὑπέχουν τὰς εὐθύνας δημοσίου ὑπαλλήλου.

Εἰς τὰ περὶ ὧν ἡ παροῦσα παράγραφος πρόσωπα καταβάλλεται ἀποζημίωσις ὁριζομένη κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973.

Τὰ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον ὄργανα, ὡς καὶ οἱ κατὰ τὰς εἰδικὰς διατάξεις τῆς περὶ ΟΓΑ νομοθεσίας προσφέροντες ὑπηρεσίας, κατ' ἐντολὴν καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ ΟΓΑ, μὴ ὑπάλληλοι αὐτοῦ, συνδέονται μετὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου διὰ σχέσεως παροχῆς ἀνεξαρτήτων ὑπηρεσιῶν δικαιούμενοι ἐξ αὐτοῦ μόνον εἰς ἀπόληψιν ἀποζημιώσεως ἢ καὶ ἐξόδων κινήσεως κατὰ τὰ ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς ἰσχυούσης περὶ ΟΓΑ Νομοθεσίας ὁριζόμενα.

«13. Γραμματεῖς Κοινοτήτων δύναται ν' ἀντικατασταθοῦν εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καθηκόντων των εἴτε λόγῳ παραπτώματος εἴτε τῇ αἰτήσει των, δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου καὶ μόνον ἐφ' ὅσον ἡ ἄσκησις τῶν καθηκόντων τούτων εἶναι δυνατὴ ὑπὸ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συνταξιούχων ἢ ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχων δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.».

Ἄρθρον 22.

1. Πρὸς κάλυψιν τῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς μέτρων ἀντιχαλαζικῆς καὶ ἀντιπαγετικῆς προστασίας ἀναγκῶν τοῦ ΟΓΑ, ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὲρ καὶ δαπάναις αὐτοῦ κήρυξις ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν, Γεωργίας καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, εἰς βάρος οἱασδήποτε ἀκινήτου περιουσίας.

Αἱ ἀπαλλοτριώσεις αὗται, λογιζόμεναι ὡς δημοσίας ὠφελείας, κηρύσσονται καὶ συντελοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς κειμένης περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως νομοθεσίας.

Ἀντὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐπιτρέπεται ἡ διὰ συμβάσεως ἐξαγορὰ ἢ μίσθωσις τῶν ἀναγκαιουσῶν ἐκτάσεων κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΓΑ.

Ἰδιοκτῆται ἢ κάτοχοι τῶν περὶ ὧν τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρούσης παραγράφου, ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν ἐκτάσεων ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιτρέπουν τὴν τοποθέτησιν εἰς τὴν ἀκίνητον αὐτῶν περιουσίαν, τὴν λειτουργίαν ἐγκαταστάσεων, μηχανημάτων καὶ μέσων ἐν γένει τῆς ἀντιχαλαζικῆς καὶ ἀντιπαγετικῆς προστασίας, τὴν παραμονὴν τοῦ ἀναγκαιοῦντος προσωπικοῦ καὶ τὴν δι' αὐτῆς διέλευσιν τοιούτων μηχανημάτων, μέσων καὶ προσωπικοῦ. Ὡσαύτως ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιτρέπουν τὴν κατασκευὴν παντὸς συναφοῦς τεχνικοῦ ἢ ἄλλου ἔργου, τὴν δενδροτομίαν ἢ ἐκρίζωσιν δένδρων ἢ φυτειῶν καὶ ἐν γένει πᾶσαν ἐργασίαν ἢ κατασκευὴν καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀναγκαιοῦσαν διὰ τὴν τοποθέτησιν, χρῆσιν, λειτουργίαν, ἐπισκευήν, ἐπιστασίαν, συντήρησιν ἢ φύλαξιν τοιούτων ἔργων καὶ ἐν γένει ἐγκαταστάσεων. Βλαπτομένης τῆς ἰδιοκτησίας, καταβάλλεται ἀποζημίωσις, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

Ἰδιοκτῆται, κάτοχοι ἢ ἐκμεταλλευταὶ ἀγροτικῶν ἐπιχειρήσεων παρακωλύοντες, καθ' οἱονδήποτε τρόπον, τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μέτρων ἀντιχαλαζικῆς καὶ ἀντιπαγετικῆς προστασίας, δύναται, ἀνεξαρτήτως τῶν ἄλλων συνεπειῶν ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, νὰ στεροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΟΓΑ, πάσης ἀποζημιώσεως διὰ ζημίας προξενουμένας εἰς τὴν γεωργικήν των παραγωγὴν ἐκ καιρικῶν ἀντιξοοτήτων, ἐπὶ τὸν διὰ τῆς ἀποφάσεως καθοριζόμενον χρόνον.

2. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, καθορίζονται τὰ τοῦ τρόπου Ἀρχειοθετήσεως τῶν πάσης φύσεως ἐγγράφων στοιχείων τοῦ ΟΓΑ, ὡς καὶ τὰ τῆς περιοδικῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τοῦ τρόπου καταστροφῆς τῶν Ἀρχείων.

Ἄρθρον 23.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Οἱ ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ ἀπασχολούμενοι εἰς τὸ ἔργον τῶν ἐκτιμήσεων τῶν ζημιῶν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ἰδιῶται γεωπόνοι, ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ἱδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων διὰ τοὺς Κλάδους: α) ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου καὶ β) παροχῶν ἀσθενείας καὶ μητρότητος εἰς εἶδος καὶ εἰς χρῆμα. Αἱ διὰ τὴν τοιαύτην ἀσφάλισιν καταβλητέαι εἰσφοραὶ καὶ αἱ χορηγητέαι παροχαὶ ὑπολογίζονται ἐπὶ τῆς καταβαλλομένης εἰς τοὺς ἀνωτέρω γεωπόνους ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως δι' ἑκάστην ἡμέραν τῆς διὰ λογαριασμὸν τοῦ ΟΓΑ ἀπασχολήσεώς των. Ὁ ΟΓΑ ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν, αἱ ὁποῖαι βαρύνουν τοὺς ἐργοδότας τῶν μισθωτῶν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ καὶ ὑπέχει τὰς κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ ΙΚΑ ὑποχρεώσεις τοῦ ἐργοδότου. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν ἐπὶ τῆς ἀσφαλίσεως τῶν περὶ ὧν ἡ παροῦσα διάταξις προσώπων αἱ ἑκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις τῆς νομοθεσίας τοῦ ΙΚΑ.

Ἄρθρον 24.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Ν. 997/1979 «περὶ συστάσεως Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Μισθωτῶν καὶ ἑτέρων τινῶν διατάξεων», προστίθεται παράγραφος 3 ἔχουσα οὕτω:

«3. Ἡ κατὰ συνεδρίασιν ἀποζημίωσις τῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προσώπων, τῶν Πρωτοβαθμίων, Δευτεροβαθμίων καὶ Εἰδικῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν, ἀρχομένη ἀπὸ 1.6.78 καταβάλλεται διὰ τὸ μέχρι 31.12.1979 χρονικὸν διάστημα ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ ἐξετασθέντων περιστατικῶν καὶ ὑπολογίζεται κατὰ τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2444/7024/9.1.1980 ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν «περὶ καθορισμοῦ ἀριθμοῦ συνεδριάσεων καὶ ἀμοιβῆς τῶν Πρωτοβαθμίων — Δευτεροβαθμίων καὶ Εἰδικῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ΙΚΑ ἐπανεξετάσεως καὶ ἐξετάσεως συνταξιούχων καὶ ἠσφαλισμένων τοῦ ΟΓΑ» (ΦΕΚ 29/12.1.1980, τ. Β')».

2. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ΙΚΑ δέον νὰ εἶναι εἰδικῶς ἠτιολογημέναι ἀναφορικῶς πρὸς τὸ συνολικὸν ποσοστὸν ἀναπηρίας ἐκ πλειόνων παθήσεων καὶ εἰς τὸ εἰς ἑκάστην τούτων ἀναλογοῦν μερικώτερον ποσοστὸν ἀναπηρίας, προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένων τοῦ ΟΓΑ.

Ἄρθρον 25

Ὅπου εἰς τὴν περὶ ΟΓΑ νομοθεσίαν ἀναφέρονται «τέκνα» νοοῦνται τὰ νόμιμα, τὰ νομιμοποιηθέντα, τὰ ἀναγνωρισθέντα, τὰ υἱοθετηθέντα καὶ ἐπὶ γυναικὸς καὶ τὰ φυσικὰ αὐτῆς τέκνα.

Ἄρθρον 26.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Συντάξεις λόγῳ ἀναπηρίας, χορηγηθεῖσαι βάσει τῶν ἰσχυουσῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 1390/1973 ἐξακολουθοῦν καταβαλλόμεναι εἰς τοὺς δικαιούχους, ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ εἰς τὰς διατάξεις ταύτας ὁριζόμεναι προϋποθέσεις. Αἰτήσεις περὶ συνταξιοδοτήσεως, λόγῳ ἀναπηρίας, ὑποβληθεῖσαι μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ εὑρισκόμεναι εἰς

οιονδήποτε στάδιον διαδικασίας, κρίνονται βάσει τῶν ἰσχυουσῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διατάξεων.

Ἄρθρον 27.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰ τέκνα τῶν ὁποίων ὁ πατὴρ ἢ ἡ μήτηρ ἀπεβίωσε πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 28.

Πρόσωπα πληροῦντα τὰς προϋποθέσεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 1α τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, ὡς ἀντικαθίστανται καὶ συμπληροῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου, ὑπερβάντα, κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, δύνανται νὰ δικαιωθοῦν, κατ' ἐξαίρεσιν, συντάξεως, ἐφ' ὅσον ὑποβληθῆ ἡ σχετικὴ περὶ συνταξιοδοτήσεως αἴτησίς των.

Ἄρθρον 29.

Αἱ ἀπονεμηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ συντάξεις εἰς λαμβάνοντας πολεμικὰς τοιαύτας παρ' ἀλλεδαπῆς Πολιτείας αἱ ὁποῖαι διεκόπησαν, βάσει τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, ἐπαναχορηγοῦνται ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἐὰν συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἐδαφίου δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς ἀντικαθίστανται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 30.

1. Διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς θέσεως τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Περιθάλψεως τοῦ ΟΓΑ δύναται νὰ ἐπανεντάσσωνται εἰς τὸν ἑπόμενον ἢ τὸν μεθεπόμενον βαθμὸν αὐτοῦ πού κατέχουν δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ τοῦ ΟΓΑ, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ ἁρμοδίου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ὑπάλληλοι τοῦ ΟΓΑ τοῦ Κλάδου Ἰατρῶν, κεκτημένοι δεκαετῆ τοὐλάχιστον προϋπηρεσίαν ἰατροῦ παρὰ τῷ Δημοσίῳ ἢ Ν.Π.Δ.Δ. καὶ τίτλον ὑφηγητοῦ.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 31.

Αἱ διατάξεις τῆς περιπτώσεως στ' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 3163/1955 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ΙΚΑ» ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς ὑπαγόμενους εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 437/1976 «περὶ τοῦ συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὀργανισμοῦ Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων» τοὺς ἀναλαβόντας ὑπηρεσίαν εἰς τὸν ΟΓΑ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας του, ἐφ' ὅσον ὑποβάλουν σχετικὴν αἴτησιν ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας 3 μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐξελθόντας τῆς ὑπηρεσίας τακτικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ΟΓΑ κατὰ τὸ ἔτος 1979.

Ἄρθρον 32.

Εἰς περιπτώσεις δικαιούχων πασχόντων ἀπὸ νόσον, ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ ἄρθρα 1686 καὶ 1705 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει διορισθῆ ἐπίτροπος ἢ ἀντιλήπτωρ αὐτῶν, ὡς καὶ εἰς περιπτώσεις ἀνηλίκων δικαιούχων, μὴ νομίμως ἐκπροσωπουμένων συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τῶν καθ' ἕκαστα ἀσφαλιστικῶν φορέων, ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ οἰκείου Ὑποκαταστήματος τοῦ ΙΚΑ διορίζει προσωρινὸν διαχειριστὴν ὁ ὁποῖος δικαιοῦται νὰ εἰσπράττῃ καὶ διαθέτῃ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ δικαιούχου τὰς παρὰ τοῦ ΟΓΑ ἢ λοιπῶν Ἀσφαλιστικῶν φορέων ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν χορηγουμένας εἰς αὐτὸν παροχάς.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως τὰ εἰς τὴν παράγρ. 9 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, προστεθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15 παρ. 3 τοῦ Ν. 4476/1965 διαλαμβανόμενα.

Ἄρθρον 33.

Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν.Δ. 1390/1973, προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 5 ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«5. Μέχρις ἐκδόσεως τοῦ περὶ οὗ αἱ προηγούμεναι παράγραφοι Κανονισμοῦ τοῦ ρυθμίζοντος τὰ τοῦ τρόπου καταρτίσεως τῶν μητρώων τῶν ἠσφαλισμένων τοῦ ΟΓΑ καὶ ἐφοδιασμοῦ τούτων δι' ἀσφαλιστικῶν βιβλιαρίων, ἡ ἰδιότης τοῦ ἠσφαλισμένου διὰ τὴν ἀναγνώρισιν δικαιώματος συντάξεως λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας ἀποδεικνύεται, προκειμένου περὶ τῶν περὶ ὧν τὰ ἐδάφια α, β καὶ γ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος προσώπων, ἐξ ἐγγράφων στοιχείων ὁρισθησομένων διὰ τοῦ Κανονισμοῦ περὶ οὗ ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, περὶ τῆς πωληθείσης ὑπὸ τῶν προσώπων τούτων παραγωγῆς των κατὰ τὰ ἀμέσως προηγούμενα τῆς ἐπελεύσεως τοῦ ἀντιστοίχου ἀσφαλιστικοῦ κινδύνου πέντε ἡμερολογιακὰ ἔτη, ἐφ' ὅσον αὕτη ὑπόκειται εἰς τὴν εἰσφορὰν τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ παρόντος ὡς ἰσχύει».

Ἄρθρον 34.

Μὴ ἀσφαλιζόμενα εἰς τὸν ΟΓΑ πρόσωπα:

Πρόσωπα ἀμέσως ἠσφαλισμένα εἰς τὸ Δημόσιον ἢ εἰς ἕτερον φορέα κυρίας ἀσφαλίσεως ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν.Δ. 1390/1973 διὰ τοὺς Κλάδους Συντάξεων ἢ Ὑγείας, ἢ λαμβάνοντα παρ' αὐτῶν σύνταξιν, ἐξαιρέσει τῆς πολεμικῆς συντάξεως καὶ τῆς τοιαύτης εἰρηνικῆς περιόδου τῆς καταβαλλομένης παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς θύματα ἢ ἀναπήρους παθόντας ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἕνεκα ταύτης, δὲν ὑπάγονται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1981 εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΟΓΑ διὰ τὸν οἰκεῖον Κλάδον, καταργουμένης πάσης γενικῆς ἢ εἰδικῆς ἀντιθέτου διατάξεως.

Ἄρθρον 35.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς ἰσχύει, προστίθεται νέον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Διὰ τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ ὁρίζονται, διὰ τὸ σύνολον ἢ δι' ὡρισμένας καλλιεργείας, ὁ τρόπος καὶ τὰ στοιχεῖα βάσει τῶν ὁποίων προσδιορίζεται τὸ ὕψος τῆς προσδοκωμένης παραγωγῆς διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τὸ ἄρθρον 2 τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ Νόμου 759/1978 ἀπὸ 24.10.1977 Πράξεως Νομοθετικοῦ Περιεχομένου εἰσοδήματος.

Δύναται ὡσαύτως νὰ προβλέπεται ὅτι ὁ προσδιορισμὸς τῆς καταβαλλομένης ἀποζημιώσεως διὰ τὰ ζημιωθέντα προϊόντα ἐνεργεῖται κατ' ἀναλογίαν τοῦ μέσου ὅρου τῆς εἰς τὴν πληγεῖσαν περιοχὴν ἢ νομὸν ποσοτικῆς παραγωγῆς ἑκάστης καλλιεργείας βάσει τοῦ ποσοστοῦ τῆς ζημίας καὶ τῆς κατὰ τὸν Κανονισμὸν καθοριζομένης τιμῆς τῶν προϊόντων».

Ἄρθρον 36.

Ἐξουσιοδότησις πρὸς κωδικοποίησιν.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, κωδικοποιοῦνται εἰς ἑνιαῖον κείμενον αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις τῆς διεπούσης τὸν ΟΓΑ νομοθεσίας (Νόμοι — Διατάγματα — Ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις), ὑπὸ τὸν τίτλον «περὶ Γεωργικῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων», ἐπιτρεπομένης τῆς μεταβολῆς τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων, παραγράφων καὶ ἐδαφίων αὐτῶν.

Ἄρθρον 37.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 4104/1960, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοιν. Ὑπηρεσιῶν ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τοῦ ΙΚΑ καὶ τοῦ οἰκείου Εἰδικοῦ Ταμείου, δύνανται νὰ ἀσφαλίζωνται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ ΙΚΑ διὰ τοὺς κλάδους παροχῶν ἀσθενείας καὶ μητρότητος, οἱ συνταξιοῦχοι τῶν λοιπῶν πλὴν τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ γ' τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀναφερο-

μένων Ειδικών Ταμείων μή καλυπτόντων τούς συνταξιούχους των διά τών έν λόγω παροχών ή καλυπτόντων αυτούς ελλιπώς έν σχέσει πρός τάς υπό του ΙΚΑ χορηγουμένας παροχάς».

Άρθρον 38.

Τό εδάφιον α τής παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Ν. 4169/1961, ώς συνεπληρώθη διά τής παρ. 1 του άρθρου 8 του Ν.Δ. 1390/1973, αντικαθίσταται ώς εξής:

«α) Νά έχη εικοσιπενταετή τουλάχιστον υπαγωγήν είς τήν ασφάλισιν από τής ενηλικιώσεως (συμπλήρωσις του 21ου έτους τής ηλικίας) εξ ών πενταετή απασχόλησιν κατά τήν τελευταίαν δεκαετίαν πρό τής συμπληρώσεως του έν τω αμέσως επομένω εδαφίω απαιτουμένου ορίου ηλικίας. Προσωριναί δεδικαιολογημέναι απομακρύνσεις μή έχουσαι τόν χαρακτήρα τής εγκαταλείψεως τής ασκήσεως του επαγγέλματος δέν λαμβάνονται υπ' όψιν είς βάρος του ησφαλισμένου. Ησφαλισμένος καθιστάμενος ανίκανος πρός άσκησιν οιουδήποτε επαγγέλματος, θεωρείται ώς ενεργώς ασκών τό υφ' ό ησφαλίσθη επάγγελμα, εφ' όσον εξακολουθεί νά κατοική είς τόν τόπον τών αγροτικών του ασχολιών καί νά αντλή τόν βιοπορισμόν του εκ τής αγροτικής οικονομίας.

Επί μή προσωρινής δεδικαιολογημένης απομακρύνσεως κατά τήν ώς άνω πρό τής συμπληρώσεως του ορίου ηλικίας πενταετίαν αύτη λογίζεται συμπληρωθείσα διά τής εκ νέου, μετά τήν συμπλήρωσιν του ώς άνω ορίου ηλικίας, υπαγωγής είς τήν ασφάλισιν επί συνεχή χρόνον ίσον πρός τόν τής απομακρύνσεως».

Άρθρον 39.

Έν τέλει του άρθρου 3 του Νόμου 1066/1980 «περί αυξήσεως τών υπό του ΟΓΑ καταβαλλομένων συντάξεων καί εξασφαλίσεως τών πρός τούτο αναγκαίων πόρων», προστίθεται παράγραφος 6 έχουσα ούτω:

«6. Επί τής παρακρατουμένης υπό τής Αγροτικής Τραπέζης τής Ελλάδος (ΑΤΕ) εισφοράς 2,50% υπέρ ΟΓΑ περί ής ή παρ. 1 του παρόντος άρθρου, επί τών εξοφλουμένων υπ' αυτής διγράμμων επιταγών αξίας συσπόρου βάμβακος αγοραζομένου απ' ευθείας από τούς παραγωγούς, ή Τράπεζα αύτη δικαιούται προμηθείας εκ ποσοστού οριζομένου είς ήμισυ επί τοίς εκατόν (0,50%) επί τών παρακρατουμένων υπ' αυτής υπέρ ΟΓΑ ώς άνω εσόδων.

Η ισχύς τής παρούσης παραγράφου άρχεται από τής 11ης Φεβρουαρίου 1980».

Άρθρον 40.

Υπάλληλοι του ΟΓΑ του Κλάδου Ιατρών, κατέχοντες τόν εισαγωγικόν βαθμόν καί έχοντες ετησίαν πραγματικήν υπηρεσίαν έν αυτώ καί πενταετή προϋπηρεσίαν ιατρού παρά τώ Δημοσίω ή Ν.Π.Δ.Δ. δύνανται νά επανεντάσσωνται είς τόν αμέσως επόμενον του εισαγωγικού βαθμόν δι' αποφάσεως του Διοικητού του ΟΓΑ, εκδιδομένης μετά σύμφωνον γνώμην του Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Οργανισμού τούτου.

Άρθρον 41.

1. Ησφαλισμένοι καί συνταξιούχοι του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων ώς καί τά μέλη οικογενείας τών έν λόγω προσώπων έχοντα ανάγκην αναπηρικού αμαξιδίου, δικαιούνται χειροκινήτου ή μηχανοκινήτου τοιούτου παρά του ΟΓΑ είς όν υπάγονται διά παροχάς υγειονομικής περιθάλψεως, άνευ υποχρεώσεως καταβολής συμμετοχής είς τήν δαπάνην προμηθείας τούτου.

2. Είς τό τέλος τής παραγράφου 2 του άρθρου 7 του Ν. 4169/1961, ώς τούτο αντικατεστάθη διά του άρθρου 7 του Ν. Δ/τος 1390/1973, προστίθεται περίπτωσις έχουσα ούτω:

«Είς τήν περί ής τά προηγούμενα εδάφια νοσοκομειακήν περίθαλψιν περιλαμβάνεται καί ή περίθαλψις χρονίως πασχόντων είς Θεραπευτήρια Χρονίων Παθήσεων ("Ασυλα Ανιάτων)».

3. Αί διατάξεις του άρθρου 6 του Ν. 861/1979 ώς συνεπληρώθησαν υπό του άρθρου 22 του Ν. 997/1979, εφαρμόζονται καί επί τών τέκνων τών ησφαλισμένων του ΟΓΑ.

4. Η παράγραφος 2 του άρθρου 7 του υπ' αριθ. 317/1973 Προεδρικού Διατάγματος «περί τών προϋποθέσεων χορηγήσεως υπό του ΟΓΑ συντάξεως λόγω αναπηρίας», αντικαθίσταται ώς εξής:

«2. Τό κατά τήν προηγουμένην παράγραφον μηνιαίον ποσόν τής συντάξεως, τής χορηγουμένης είς τούς, κατά τό άρθρον 12 του Ν. Δ/τος 4575/1966, αναπήρους είς ποσοστόν 100%, προσαυξάνεται κατά ποσόν ίσον πρός τό τής εκάστοτε ανωτάτης μηνιαίας συντάξεως, εφ' όσον ό ανάπηρος ευρίσκεται διαρκώς είς κατάστασιν απαιτούσαν συνεχή επίβλεψιν, περιποίησιν καί συμπαράστασιν ετέρου προσώπου (απόλυτος αναπηρία)».

Άρθρον 42.

1. Ησφαλισμένοι φορέων Κοινωνικής Ασφαλίσεως, αρμοδιότητος Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών, πάσχοντες εκ τετραπληγίας ώς καί παραπληγίας, κρινόμενοι από Ειδικήν Επιτροπήν ώς ανίκανοι πρός πάσαν βιοποριστικήν εργασίαν, δικαιούνται μηνιαίου εξωϊδρυματικού επιδόματος. Του αυτού επιδόματος δικαιούνται καί τά μέλη οικογενείας τών ησφαλισμένων τά πάσχοντα εκ τής αυτής νόσου. Τό επίδομα τούτο καταβάλλεται εκ μιάς μόνον πηγής. Τό ύψος του ώς άνω επιδόματος, αί κατηγορίαι δικαιούχων, αί προϋποθέσεις καί ή διαδικασία χορηγήσεως καί αναστολής καταβολής τούτου, ώς καί πάσα άλλη αναγκαία λεπτομέρεια, ρυθμίζονται δι' αποφάσεων του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών, μετά γνώμην του Δ.Σ. εκάστου φορέως κυρίας ασφαλίσεως.

2. Διά Προεδρικού Διατάγματος, εκδιδομένου μετά πρότασιν του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών, δύναται νά ιδρύωνται μονάδες περιθάλψεως παραπληγικών προσώπων παρά του ΙΚΑ ή παρ' ετέρων Ασφαλιστικών φορέων. Δι' ομοίων Προεδρικών Διαταγμάτων εκδιδομένων προτάσει τών Υπουργών Προεδρίας Κυβερνήσεως καί Κοινωνικών Υπηρεσιών, μετά γνώμην του Δ.Σ. του οικείου ασφαλιστικού φορέως θέλουν ορισθή τά τής οργανώσεως τών ώς άνω μονάδων, τά τής διοικήσεως καί διαχειρίσεως αυτών, τά τής συστάσεως καί διαρθρώσεως τών θέσεων του επιστημονικού βοηθητικού καί λοιπού έν γένει προσωπικού, ώς καί πάσα άλλη λεπτομέρεια αναγκαία διά τήν ομαλήν λειτουργίαν τούτων.

3. Τό ποσόν τής καταβαλλομένης συντάξεως λόγω αναπηρίας είς συνταξιούχους Ασφαλιστικών φορέων αρμοδιότητος Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών, προσαυξάνεται κατά ποσοστόν 50% εφ' όσον ό ανάπηρος ευρίσκεται διαρκώς είς κατάστασιν απαιτούσαν συνεχή επίβλεψιν, περιποίησιν καί συμπαράστασιν ετέρου προσώπου (απόλυτος αναπηρία).

Υπό τάς αυτάς προϋποθέσεις προσαυξάνεται κατά ποσοστόν 50% καί τό ποσόν τής συντάξεως τών μελών οικογενείας αποβιώσαντος ησφαλισμένου ή συνταξιούχου, άνευ μειώσεως του ποσού τής συντάξεως τών ετέρων συνδικαιούχων μελών τής οικογενείας.

Κατ' εξαίρεσιν ή κατά τά ανωτέρω προσαύξησις χορηγείται καί επί συντάξεων λόγω γήρατος εφ' όσον ό δικαιούχος τής συντάξεως κατέστη τυφλός. Πρόσωπα λαμβάνοντα τήν κατά τήν παρούσαν παράγραφον προσαύξησιν δέν δικαιούνται καί του κατά τήν παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου επιδόματος.

Τό κατά τήν παρούσαν παράγραφον ποσόν προσαυξήσεως τής συντάξεως δέν δύναται νά είναι ανώτερον του 20πλασίου του εκάστοτε ισχύοντος τεκμαρτού ημερομισθίου του ανειδικεύτου εργάτου.

Προϋφιστάμεναι διατάξεις ρυθμίζουσαι άλλως τήν χορήγησιν επιδόματος λόγω απολύτου αναπηρίας δέν θίγονται υπό τών διατάξεων τής παρούσης παραγράφου, εκτός του ποσοστού προσαυξήσεως τό οποίον δέν δύναται νά είναι κατώτερον του 50% ουχί δέ καί ανώτερον του ώς άνω αναφερομένου ανωτάτου ορίου.

Άρθρον 43.

Ησφαλισμένοι του ΙΚΑ, συνεχίζοντες τήν ασφάλισίν των κατά τάς διατάξεις του άρθρου 41 του Α.Ν. 1846/1951, βάσει αποδοχών των χρονικής περιόδου προγενεστέρας τής ισχύος του Ν.Δ. 346/1974 «περί τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως διατάξεών τινων τής περί ΙΚΑ Νομοθεσίας», υπο-

χρεοῦνται εἰς καταβολὴν ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν ὑπολογιζομένων ἐπὶ τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου μιᾶς τῶν ἐν ἄρθρῳ 37 τοῦ ΑΝ. 1846/1951 ἀσφαλιστικῶν κλάσεων, καθοριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΙΚΑ, ἐγκρινομένης παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 44.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Ν. 4476/1965 «περὶ προσθέτου παρὰ τῷ ΙΚΑ προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως καὶ ἄλλων τινῶν μεταρρυθμίσεων τῆς περὶ ΙΚΑ νομοθεσίας», ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς συνταξιούχους τέως τακτικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἀρτοποιῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1981.

Ἄρθρον 45.

1. Τὸ ἐφ' ἅπαξ βοήθημα τῶν Ταμείων ἢ Κλάδων Προνοίας τὰ ὁποῖα ἐμπίπτουν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 173/1967 ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ν. 334/1976, δύναται νὰ αὐξάνεται διὰ Π. Δ/των ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ οἰκείου Ταμείου ἢ Κλάδου Προνοίας.

Εἰς τὰ οὕτως ἐκδιδόμενα Π. Δ/τα δύναται νὰ δίδεται ἀναδρομικὴ ἰσχὺς μέχρις ἓξ (6) τὸ πολὺ μηνῶν.

2. Ἡ ὑπὸ τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 854/1978 τεθεῖσα προθεσμία διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν Προεδρικῶν Διαταγμάτων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς περιπτ. β' τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 103/1975, παρατείνεται δι' ἓν εἰσέτι ἔτος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 46.

Ἡ ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 620/1977 προβλεπομένη προθεσμία παρατείνεται ἐπὶ δίμηνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 47.

Αἱ Πρωτοβάθμιοι Ὑγειονομικαὶ Ἐπιτροπαὶ τῶν Ταμείων Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἐμπορικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος, Συντάξεων Ἐφημεριδοπωλῶν καὶ Ὑπαλλήλων Πρακτορείων, Ἀσφαλίσεως Ἐργατῶν Τύπου Ἀθηνῶν, Προσωπικοῦ ΟΤΕ, Ἀσφαλίσεως Ξενοδοχοϋπαλλήλων καὶ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ταμείου Συντάξεως καὶ Αὐτασφαλίσεως Ὑγειονομικῶν, καθὼς ἐπίσης τὸ Ἰατρικὸν Συμβούλιον τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Κανονισμοῦ Κλάδου Ἀσθενείας τοῦ Ταμείου ΗΕΑΠ καὶ ΕΗΕ καὶ τὸ Ὑγειονομικὸν Συμβούλιον τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Κανονισμοῦ περιθάλψεως ΤΑΠΟΤΕ ὡς καὶ ἡ Κεντρικὴ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ΤΑΠΟΤΕ, θὰ συνεδριάζουν ἐκτὸς τῶν ὡρῶν ἐργασίας τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

Εἰς τοὺς Προέδρους, τὰ μέλη, τοὺς Εἰσηγητὰς καὶ Γραμματεῖς τῶν ἀνωτέρω Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ Συμβουλίων καταβάλλεται ἀποζημίωσις κατὰ συνεδρίασιν καθοριζομένη διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ μέχρι τεσσάρων (4) συνεδριάσεων κατὰ μῆνα.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 48.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 794/1978 προστίθεται παράγραφος 2 ἔχουσα οὕτω:

«2. Ὡσαύτως εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ συνιστωμένου Κλάδου ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς οἱ νόμιμοι ἐκπρόσωποι τῶν ὑπὸ μορφὴν Ἀνωνύμου Ἑταιρείας, Ἑταιρείας Περιωρισμένης Εὐθύνης, Ὁμορρύθμου Ἑταιρείας ἢ Ἑτερορρύθμου Ἑταιρείας λειτουργουσῶν δυνάμει νομίμου ἀδείας ἐπιχειρήσεων ἐκμεταλλεύσεως πρατηρίων ὑγρῶν καυσίμων ἢ σταθμῶν αὐτοκινήτων μετ' ἀντλιῶν παροχῆς ὑγρῶν καυσίμων ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ περιορισμοὺς τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 1606/1939.

Τὰ δυνάμενα νὰ ὑπαχθοῦν εἰς τὴν ἀσφάλισιν πρόσωπα, ὡς νόμιμοι ἐκπρόσωποι ἐξ ἑκάστης μορφῆς τῶν ὡς ἄνω ἑταιρειῶν, ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἀνωτέρω Ταμείου».

Ἄρθρον 49.

1. Αἱ ὀφειλαὶ ἐξ ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν ἢ ἀγγελιοσήμου τῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων Θεσσαλονίκης καὶ τῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης ποὺ ἔπαυσαν νὰ ἐκδίδωνται ὡς καὶ τῶν ἑβδομαδιαίων ἐφημερίδων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης αἱ ὁποῖαι κυκλοφοροῦν μέσω πρακτορείων, πρὸς τοὺς φορεῖς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως καὶ πολιτικῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, αἱ ἀναγόμεναι εἰς τὸ μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1980 χρονικὸν διάστημα, κεφαλαιοποιούμεναι ἄνευ προσθέτων τελῶν τῇ αἰτήσει τοῦ ὀφειλέτου, ἐξοφλοῦνται εἰς ἑξήκοντα (60) ἴσας μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης τούτων καταβλητέας μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἑπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου μηνός.

2. Ἡ ἀνωτέρω ρύθμισις παρέχεται ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι οὐδὲν ποσὸν ὀφείλεται ἐξ ἀπαιτητῶν εἰσφορῶν ἀναγομένων εἰς τὸ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1981 καὶ ἐφεξῆς χρονικὸν διάστημα, κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 807/1978.

Ἄρθρον 50.

Ἡ παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 984/1979 «περὶ τροποποιήσεως τῆς περὶ ΤΣΑ νομοθεσίας, ὑπαγωγῆς τῶν μισθωτῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«6. Πρόσωπα ἔχοντα ἢ ἀποκτῶντα τὴν ἰδιότητα τοῦ ἰδιοκτήτου αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, ὑπάγονται εἰς τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΣΑ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 404/1974, ἀνεξαρτήτως ὑπαγωγῆς των εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἑτέρου φορέως, ἐκ τῆς ἀσκήσεως ἑτέρου ἐπαγγέλματος. Οἱ ἐξ αὐτῶν ὑπαγόμενοι εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ναυτικῶν Πρακτόρων καὶ Ὑπαλλήλων δύνανται νὰ ὑπαχθοῦν καὶ εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου Συντάξεων Αὐτοκινητιστῶν».

Ἄρθρον 51.

Αἱ διατάξεις τῶν παραγρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. 997/1979 «περὶ συστάσεως Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Μισθωτῶν καὶ ἑτέρων τινῶν διατάξεων», τροποποιοῦνται καὶ συμπληροῦνται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς νομοθεσίας τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, πλὴν τοῦ ΟΓΑ καὶ τοῦ ΙΚΑ προβλεπομένη σύνταξις δι' ἄγαμα τέκνα ἢ ἀδελφὰς θανόντων ἠσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων διακόπτεται ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, ἢ ἐν περιπτώσει συνεχίσεως τῶν σπουδῶν των ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 24ου ἔτους τῆς ἡλικίας των.

Τὰ ἀνωτέρω ὅρια ἡλικίας δὲν ἰσχύουν προκειμένου περὶ τέκνων ἢ ἀδελφῶν ἀνικάνων πρὸς πᾶσαν βιοποριστικὴν ἐργασίαν, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνικανότης ἐπῆλθεν πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν ὁρίων τούτων ἡλικίας ἢ μετ' αὐτὰ καὶ δὲν λαμβάνουν ἐξ ἄλλης πηγῆς σύνταξιν ἀνωτέραν τοῦ κατωτάτου ὁρίου συντάξεως, τὸ ὁποῖον δικαιοῦνται ἀπὸ τὸν οἰκεῖον Ἀσφαλιστικὸν Ὀργανισμόν.

2. Εἰδικῶς διὰ τὰς ἀγάμους ἢ διαζευγμένας θυγατέρας ἢ ἀδελφὰς ἡ σύνταξις ἐπαναχορηγεῖται ἢ συντρεχούσης περιπτώσεως, τὸ πρῶτον χορηγεῖται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 55ου ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ ἐφ' ὅσον δὲν λαμβάνουν ἐξ ἐργασίας ἢ συντάξεως ἐξ ἑτέρας πηγῆς ποσὸν μεγαλύτερον τοῦ κατωτάτου ὁρίου συντάξεως τὸ ὁποῖον χορηγεῖται διὰ τὴν κατηγορίαν τους ἀπὸ τὸν οἰκεῖον ἀσφαλιστικὸν Ὀργανισμόν. Τὸ ὅριον τοῦτο προσαυξάνεται εἰς τὸ 60ὸν ἔτος ἀπὸ 1.1.1982 καὶ εἰς τὸ 65ον ἀπὸ 1.1.1985.

3. Πᾶσα ἀντίθετος διάταξις καταργεῖται».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ 1.4.1981.

Ἄρθρον 52.

1. Αἱ ὑπὲρ τοῦ ΙΚΑ πρόσθετοι εἰσφοραὶ τοῦ κλάδου συντάξεων διὰ τὸ σύνολον τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἀεροπορικῶν ἐπιχειρήσεων πρὸς κάλυψιν τῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ κλάδου τούτου

έκ τῶν είδικῶν διατάξεων τῶν διεπουσῶν τὴν συνταξιοδότησιν τοῦ προσωπικοῦ τούτου ὁρίζονται διὰ τοῦ παρόντος ὡς ἑξῆς:

α) Εἰσφορὰ ἐργοδότου 5,32% ἐπὶ τῶν εἰς εἰσφορὰς ὑποκειμένων ἀποδοχῶν τῶν ἠσφαλισμένων.

β) Εἰσφορὰ ἠσφαλισμένων 1,50% ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀποδοχῶν.

Ἡ διάταξις τῆς περιπτώσεως β' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 953/1979, ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα διάταξις ρυθμίζουσα ἄλλως τὸ ὕψος τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω προσθέτων εἰσφορῶν ἐργοδότου καὶ ἠσφαλισμένου καταργεῖται.

2. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Συγκοινωνιῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν δύνανται νὰ καθορίζωνται ἐπὶ πλέον τῶν ἀνωτέρω πρόσθετοι ὑπὲρ τοῦ ΙΚΑ εἰσφοραὶ κατόπιν ἀναλογιστικῆς μελέτης καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΙΚΑ.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 53.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 1253/1972 «περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ὑπαλλήλων Ραδιοφωνίας καὶ Τουρισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ τῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Σχολῆς Τουριστικῶν Ἐπαγγελμάτων», ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς ἴσχυσεν, ὡς ἀκολούθως:

«1. Ὁ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος χρόνος ὑπηρεσίας τῶν, περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ὑπαλλήλων παρὰ τῇ Σχολῇ Τουριστικῶν Ἐπαγγελμάτων, ἀναγνωρίζεται ὡς χρόνος πραγματικῆς ἀσφαλίσεως δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἠσφαλισμένου, ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν».

Ἄρθρον 54.

1. Θεσπίζεται ἀπὸ 1.10.1980 ἐργοδοτικὴ εἰσφορὰ εἰς βάρος τοῦ Ὀργανισμοῦ Λιμένος Θεσσαλονίκης ἐκ ποσοστοῦ 3% ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ, ὑπὲρ τοῦ Κλάδου Ἀρωγῆς τοῦ Ταμείου Προνοίας Προσωπικοῦ Ὀργανισμοῦ Λιμένος Θεσσαλονίκης.

2. Τὸ ποσὸν τοῦ καταβαλλομένου ἀπὸ τὸν Κλάδον Ἀρωγῆς τοῦ Ταμείου Προνοίας Προσωπικοῦ Ὀργανισμοῦ Λιμένος Θεσσαλονίκης μηνιαίου βοηθήματος εἰς τοὺς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ ἐφεξῆς συνταξιοδοτουμένους ἀπὸ τὸν Κλάδον Ἀρωγῆς, καθορίζεται εἰς ποσοστὸν 24% ἐπὶ τῆς λαμβανομένης ὑπὸ τοῦ Ο.Λ.Θ. κυρίας συντάξεως.

3. Τὰ καταβαλλόμενα ἀπὸ τὸν Κλάδον μηνιαῖα βοηθήματα εἰς τοὺς βοηθηματούχους, τῶν ὁποίων ἡ ἔναρξις τοῦ συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος ἐμπίπτει εἰς τὸ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἄρθρου χρονικὸν διάστημα, μειοῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, κατὰ ποσοστὸν 20%.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, δύνανται νὰ αὐξομειώνωνται τὰ ὑπὸ τοῦ Κλάδου καταβαλλόμενα βοηθήματα ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 55.

1. Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ταμείῳ Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Μισθωτῶν ἀποκαλούμενον ἐφ' ἑξῆς χάριν συντομίας «Ταμεῖον», Κλάδος Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως, ἀποκαλούμενος ἐφ' ἑξῆς «Κλάδος», ἔχων ἰδίαν οἰκονομικὴν καὶ λογιστικὴν αὐτοτέλειαν καὶ διοικούμενος ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου.

2. Σκοπὸς τοῦ Κλάδου τούτου εἶναι ἡ πρόσθετη (ἐπικουρική) ἀσφάλισις τοῦ τακτικοῦ Προσωπικοῦ τῶν Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ὀργανισμῶν, τοῦ συνταξιοδοτουμένου ἀπὸ Ὀργανισμὸν κυρίας Ἀσφαλίσεως κατὰ τὰς εἰδικὰς περὶ Δημοσίων Ὑπαλλήλων διατάξεις ἢ συναφεῖς τοιαύτας ἢ διατάξεις συνταξιοδοτήσεως ἀνεξαρτήτως ὁρίου ἡλικίας.

3. α) Ἡ ὑπαγωγὴ τῶν ἀνωτέρω προσώπων εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ κλάδου συντελεῖται διὰ Π. Δ/των, ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετά: αα) σύμφωνον γνώμην τοῦ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ὀργανισμοῦ καὶ ββ) γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, ἀπὸ τοῦ διὰ τῶν αὐτῶν Προεδρικῶν Διαταγμάτων ὁριζομένου χρόνου.

β) Δι' ὁμοίων Π. Δ/των δύναται ὡσαύτως νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ κλάδου καὶ τὸ ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου προσωπικὸν τοῦ Δημοσίου τὸ ἐξομοιούμενον συνταξιοδοτικῶς πρὸς τοὺς Δημοσίους Ὑπαλλήλους.

4. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος καὶ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τούτου ὑπάγεται αὐτοδικαίως εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Κλάδου τὸ τακτικὸν προσωπικὸν τοῦ Ὀργανισμοῦ Βάμβακος.

5. Πόροι τοῦ συνιστωμένου Κλάδου εἶναι:

α) Μηνιαία εἰσφορὰ τῶν ἠσφαλισμένων, ὁριζομένη εἰς ποσοστὸν 3% ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπολογίζονται ἑκάστοτε αἱ καταβλητέαι πρὸς τὸν φορέα κυρίας ἀσφαλίσεως εἰσφοραὶ διὰ τὸν κλάδον συντάξεως.

β) Μηνιαία ἰσόποσος συνεισφορὰ τῶν ἐργοδοτῶν Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ὀργανισμοῦ.

6. Διὰ Π. Δ/τος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου καὶ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, ἐγκρίνεται καὶ τροποποιεῖται τὸ Καταστατικὸν τοῦ Κλάδου, διὰ τοῦ ὁποίου ὁρίζονται αἱ εἰδικαὶ προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως, ὁ κατὰ περίπτωσιν θεωρούμενος ὡς συντάξιμος μισθός, τὸ ὕψος τῶν καταβαλλομένων παροχῶν, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τοῦ 18% τοῦ συνταξίμου μισθοῦ μετὰ 35ετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸ Ταμεῖον, τὰ δικαιούμενα πρόσωπα, ἡ δυνατότης, ἔκτασις καὶ τρόπος ἀναγνωρίσεως προϋπηρεσιῶν τῶν ἠσφαλισμένων, τὸ ὕψος τῆς καταβαλλομένης ὑπ' αὐτῶν εἰσφορᾶς διὰ τὴν ἐξαγορὰν των καθὼς καὶ ὁ τρόπος ἐξοφλήσεως ταύτης, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Κλάδου.

7. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἡ κειμένη περὶ τοῦ Ταμείου νομοθεσία ἰσχύει καὶ ἐφαρμόζεται καὶ προκειμένου περὶ τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένου Κλάδου.

Ἄρθρον 56.

1. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 997/1979, τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«1. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἀσφαλίζονται, δυνάμει τῶν κειμένων περὶ ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως διατάξεων, εἰς τὸ ΙΚΑ ἢ ἕτερον φορέα κυρίας ἀσφαλίσεως μισθωτῶν καὶ δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἑτέρου φορέως ἢ κλάδου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως διὰ τὴν αὐτὴν ἀπασχόλησιν».

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 997/1979 προστίθεται ἡ φράσις «μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου».

3. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 997/1979, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Αἱ ἑκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ τῶν ὑποχρέων διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν εἰσφορῶν τοῦ ΙΚΑ καὶ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν μετὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν συνεισφορῶν, τοῦ χρόνου ἀποδόσεως αὐτῶν, τῆς ἐπιβολῆς προσθέτων τελῶν διὰ καθυστέρησιν καταβολῆς, τῆς ἀναγκαστικῆς εἰσπράξεως τῶν εἰσφορῶν κατὰ τὴν νομοθεσίαν περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, τῆς παραγραφῆς καὶ ἐπιστροφῆς εἰσφορῶν ὡς καὶ παντὸς συναφοῦς πρὸς αὐτὰ θέματος, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ προκειμένου περὶ τῶν εἰσφορῶν καὶ τῶν συνεισφορῶν τοῦ Ταμείου».

4. Μετὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 997/1979 προστίθεται παρ. 3 ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«3. Αἱ ἑκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως ἐν γένει τῶν ἡμερῶν ἐργασίας τῶν ἠσφαλισμένων τοῦ ΙΚΑ, τοῦ τρόπου ὡς καὶ τοῦ χρόνου ἀναγνωρίσεως αὐτῶν καθὼς καὶ παντὸς συναφοῦς πρὸς αὐτὰ θέματος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ περὶ τῶν ἡμερῶν ἐργασίας τῶν ἠσφαλισμένων τοῦ Ταμείου».

5. Εἰς τὴν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 997/1979 καὶ μετὰ τὰς λέξεις «ἐργατικοῦ ἀτυχήματος» προστίθεται ἡ φράσις «ἢ ἐπαγγελματικῆς νόσου».

6. Μετὰ τὴν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 997/1979 προστίθεται παρ. 5 ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«5. Αἱ ὑπὸ τῶν προηγουμένων παραγράφων ὁριζόμεναι χρονικαὶ προϋποθέσεις μειώνονται εἰς τὸ ἥμισυ, ἐφ' ὅσον ἡ ἀναπηρία ἢ ὁ θάνατος ἐπῆλθε συνεπείᾳ ἀτυχήματος ἐκτὸς ἐργασίας μετὰ τὴν ἔναρξιν λειτουργίας τοῦ Ταμείου».

7. Εἰς τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 997/1979 ἡ φράσις «ἐπὶ διετῆ θητείᾳ» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἐπὶ τριετῆ θητείᾳ».

8. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 997/1979 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἡ συγχώνευσις ἐνεργεῖται διὰ Π. Δ/τος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ πρότασιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ συγχωνευομένου Ταμείου καὶ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου καὶ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν λειτουργοῦντος Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως».

Ἄρθρον 57.

Ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ Ν. 682/1977, τροποποιεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν, ὡς ἀκολούθως:

«3. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς οἱ παρέχοντες ἐξηρτημένην ἐργασίαν ἐπ' ἀμοιβῇ κατὰ κυρίαν ἀπασχόλησιν ἐκπαιδευτικοὶ τῆς ἰδιωτικῆς γενικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐφ' ὅσον ὑπάγονται διὰ τὴν ἐργασίαν των ταύτην εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ ἢ ἑτέρου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως, οἱ ἀσκοῦντες διδακτικὰ καθήκοντα ἰδιοκτῆται ἰδιωτικῶν Σχολείων, ὡς καὶ οἱ ἐκπαιδευτικοὶ ποὺ ὑπηρετοῦν εἰς τὸ Δημόσιον μὲ σύμβασιν ἰδιωτικοῦ δικαίου ἀορίστου χρόνου οἱ προσληφθέντες καὶ προσλαμβανόμενοι βάσει τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ παρόντος νόμου».

Ἄρθρον 58.

1. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ νόμου 1027/1980 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ Τ.Ε.Β.Ε. νομοθεσίας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», προστίθεται ἐδάφιον δεύτερον ἔχον οὕτω:

«Κατ' ἐξαίρεσιν τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα τὰ ὁποῖα, παραλλήλως πρὸς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ αὐτοκινητιστοῦ, παρέχουν ἐξηρτημένην ἐργασίαν καὶ ἀσφαλίζονται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ Ι.Κ.Α. κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 εἰς ὃ καταβάλλεται ἡ κατὰ νόμον εἰσφορὰ διὰ τὴν χορήγησιν τῶν παροχῶν ἀσθενείας ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως καταβολῆς τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον εἰσφορᾶς».

2. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 «περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 4104/1960, προστίθεται ἐδάφιον τρίτον ἔχον οὕτω:

«Εἰδικῶς προκειμένου περὶ τῶν ἐμμέσων συνταξιούχων τοῦ Τ.Σ.Α. διατηρούντων αὐτοκίνητον δημοσίας χρήσεως, ἡ κατα τὸ προηγούμενον ἐδάφιον εἰσφορὰ δὲν καταβάλλεται εἰς τὸ Ι.Κ.Α. ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα ἀσφαλίζονται ὑποχρεωτικῶς διὰ τὸν κλάδον συντάξεως εἰς τὸ Τ.Σ.Α. κατὰ τὴν διέπουσαν τοῦτο νομοθεσίαν καὶ καταβάλλουν τὴν εἰσφορὰν περὶ ἧς ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ νόμου 1027/1980 καὶ ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Π.Δ. 434/1980».

Ἄρθρον 59.

1. Πρόσωπα περὶ ὧν ἡ παράγραφον 7 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 984/1979 «περὶ τροποποιήσεως τῆς περὶ ΤΣΑ νομοθεσίας, ὑπαγωγῆς τῶν μισθωτῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ὑπαχθέντα εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου, μέσῳ Ἀσφαλιστικοῦ Συνεταιρισμοῦ, δύνανται νὰ συνεχίσουν τὴν παρὰ τῷ ΙΚΑ ἀσφάλισίν των, ἐξαιρούμενα τῆς παρὰ τῷ ΤΣΑ ἀσφαλίσεως, ἐφ' ὅσον ἤθελον ὑποβάλῃ σχετικὴν πρὸς τοῦτο αἴτησιν ἐντὸς τριῶν (3) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου. Οἱ ἐξ αὐτῶν συνεχίσαντες τὴν καταβολὴν εἰσφορῶν πρὸς τὸ ΙΚΑ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 984/1979 μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν εἰσφορῶν πρὸς τὸ ΤΣΑ, εἰς περίπτωσιν δὲ καταβολῆς εἰσφορῶν πρὸς τὸ ΤΣΑ, ἐφαρμογὴν ἔχουν αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 4202/1961 «περὶ διαδοχικῆς ἀσφαλίσεως».

2. Ἡ ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 984/1979 προβλεπομένη εἰσφορά, ἡ ὑπολογιζομένη μὲ βάσιν τὴν ἱπποδύναμιν, τὴν ἱπποδύναμιν καὶ τὸ ὠφέλιμον φορτίον ἢ τὸν ἀριθμὸν τῶν θέσεων ἢ τῶν θέσεων καὶ τὸ ὠφέλιμον φορτίον, δὲν δύναται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν 640 δραχμῶν μηνιαίως, προσηυξημένον κατὰ τὰ εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω ἄρθρου ὁριζόμενα.

Προκειμένου περὶ αὐτοκινήτων μετὰ ρυμουλκουμένων ὀχημάτων, τὰ ρυμουλκούμενα ὀχήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν εἰσφορὰν τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 984/1979.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1981.

Ἄρθρον 60.

1. Οἱ εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεως καὶ Αὐτασφαλίσεως Ὑγειονομικῶν (ΤΣΑΥ) λειτουργοῦντες κλάδοι Ἀσθενείας καὶ Προνοίας μετονομάζονται ἀντιστοίχως εἰς Διευθύνσεις: α) Ἀσθενείας καὶ β) Συντάξεων καὶ Προνοίας, διαρθροῦνται δὲ ὡς κατωτέρω:

Διεύθυνσις Ἀσθενείας. Τμήματα: α) Παροχῶν Ἀνοικτῆς περιθάλψεως, β) Παροχῶν Νοσοκομειακῆς Περιθάλψεως. γ) Πληρωμῆς Δαπανῶν Ὑγειονομικῆς Περιθάλψεως καὶ δ) Ἐλέγχου Δαπανῶν Ὑγειονομικῆς Περιθάλψεως.

Διεύθυνσις Συντάξεων καὶ Προνοίας. Τμήματα: α) Συντάξεων, β) Προνοίας καὶ γ) Δαπανῶν

2. Συνιστῶνται εἰς τὸ ΤΣΑΥ αἱ κάτωθι θέσεις προστιθέμεναι εἰς τὰς ὑφιστάμενας τοιαύτας.

α) Κλάδος ΑΤ1 Διοικητικοῦ—Λογιστικοῦ:
Δύο θέσεις (2) ἐπὶ βαθμοῖς 3ω—2ω
Τέσσαρες (4) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 5ω—4ω
Τέσσαρες (4) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 8ω—6ω.

β) Κλάδος ΑΤ2 Ἰατρῶν:
Δύο θέσεις (2) ἐπὶ βαθμοῖς 6ω—4ω.

γ) Κλάδος ΑΤ3 Φαρμακοποιῶν:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 7ω—4ω.

δ) Κλάδος ΑΡ1 Ἐπισκεπτριῶν Ἀδελφῶν:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 5ω—4ω
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8ω—6ω.

ε) Κλάδος ΑΡ2 Βοηθῶν Φαρμακοποιῶν:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8ω—5ω.

στ) Κλάδος ΜΕ1 Διοικητικὸς—Λογιστικός:
Τέσσαρες (4) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 10ω—6ω.

ζ) Κλάδος ΜΕ2 Βοηθῶν Προγραμματιστῶν Η/Υ:
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 5ω—4ω
Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 9ω—6ω.

η) Κλάδος ΜΕ3 Χειριστῶν Η/Υ:
Τρεῖς (3) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 9ω—6ω.

θ) Κλάδος ΣΕ Κλητήρων κλπ.:
Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 12ω—8ω.

3. Τὰ εἰδικὰ προσόντα διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν τῶν βοηθῶν προγραμματιστῶν ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν (Η/Υ) καὶ τῶν χειριστῶν Η/Υ ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως:

α) Βοηθῶν Προγραμματιστῶν Η/Υ:
Ἀπολυτήριον ἑξαταξίου Γυμνασίου ἢ Λυκείου ἢ ἄλλου ἰσοτίμου Σχολείου, εἰδίκευσις εἰς τὸν προγραμματισμὸν ἀποδεικνυομένη διὰ τίτλου σπουδῶν ἢ διετὴς προϋπηρεσία εἰς τὸν τομέα αὐτὸν καὶ γνώσεις μιᾶς τῶν γλωσσῶν Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς ἢ Γερμανικῆς.

β) Χειριστῶν Η/Υ:
Ἀπολυτήριον ἑξαταξίου Γυμνασίου ἢ Λυκείου ἢ ἄλλου ἰσοτίμου Σχολείου, εἰδίκευσις εἰς τὸν χειρισμὸν Η/Υ ἢ μηχανῶν προπαρασκευῆς στοιχείων προσηκόντως ἀποδεδειγμένη.

4. Ἡ πρόσληψις τῶν ἰατρῶν, φαρμακοποιῶν, ἐπισκεπτριῶν ἀδελφῶν καὶ βοηθῶν φαρμακοποιῶν, γίνεται δι' ἐπιλογῆς.

5. Ἀνώτατον ὅριον ἡλικίας πρὸς διορισμὸν τῶν ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν ὁρίζεται τὸ 45ον ἔτος.

6. Τὸ ἐδάφιον β' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. 982/1979 περὶ ΤΣΑΥ, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«β) Οἱ μὴ ἔχοντες ἐξοφλήσει τὰς πρὸς τὸ ΤΣΑΥ ὑποχρεώσεις των πρὸς τοὺς Κλάδους Ἀσθενείας καὶ Συντάξεως τὰς ὑπερβαινούσας ἀθροιστικῶς ποσὸν ἀντιστοιχοῦν εἰς εἰσφορὰς ἓξ (6) μηνῶν πρὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου τοῦ προηγουμένου τῆς ἐπελεύσεως τῆς νόσου ἢ τῆς θεωρήσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου ἔτους, μὴ ὑπολογιζομένων τῶν προσθέτων ἐπιβαρύνσεων.

Εἰδικῶς διὰ τὴν παροχὴν ἀνοικτῆς περιθάλψεως ἐπιτρέπεται ἡ ἔκδοσις τῶν βιβλιαρίων ἀσθενείας καὶ ἡ χορήγησις παροχῶν μέχρι καὶ τῆς ἑπομένης διετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως χορηγήσεως τούτων, ἔστω καὶ ἂν δὲν συντρέχουν αἱ ἐν τῇ ὡς ἄνω περιπτώσει ἀναφερόμεναι προϋποθέσεις.

Ἡ ἐν λόγῳ προθεσμία δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινων. Ὑπηρεσιῶν».

7. Αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου α΄ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 καὶ τοῦ ἐδαφίου α΄ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 665/1962 Β. Δ/τος, ὡς ἑκάστοτε ἰσχύουν, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων τοῦ ΤΣΑΥ καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν συνταξιούχων τῶν ἐπιλεγόντων κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, τὰς παροχὰς τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας τοῦ Ταμείου.

8. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 61.

1. Ἠσφαλισμένοι ἢ συνταξιοῦχοι τοῦ Ταμείου Συντάξεων Μηχανικῶν καὶ Ἐργοληπτῶν Δημοσίων Ἔργων (ΤΣΜΕΔΕ), δυνάμενοι νὰ ἀναγνωρίσουν προηγούμενον χρόνον ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεως, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγρ. 9 καὶ 12 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, αἵτινες προσετέθησαν, ἀντιστοίχως, διὰ τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ Ν. 915/1979 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ ΤΣΜΕΔΕ νομοθεσίας», δύνανται νὰ καταβάλλουν τὰς ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ἀσφαλιστικὰς εἰσφορὰς των τμηματικῶς, ὑφ' οὓς ὅρους ὁρίζουν αἱ ἀνωτέρω διατάξεις:

Εἰς περίπτωσιν καθυστερήσεως τριῶν (3) συνεχῶν μηνιαίων δόσεων, ἀπόλλυται τὸ δικαίωμα τῆς τμηματικῆς καταβολῆς τῆς ὀφειλῆς, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ποσὸν εἶναι ἀπαιτητὸν καὶ ἐξοφλεῖται βάσει τῆς ἰσχυούσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς εἰσφορᾶς, μετὰ τῶν νομίμων προσαυξήσεων.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου καταλαμβάνουν καὶ τοὺς ἤδη ἀπωλέσαντας τὸ δικαίωμα τμηματικῆς καταβολῆς τῶν ὀφειλῶν των, βάσει τῶν προϊσχυουσῶν διατάξεων, δύνανται δὲ νὰ ὑπαχθοῦν εἰς τὴν ὡς ἄνω ρύθμισιν, ἐφ' ὅσον καταβάλλουν ἐντὸς ἓξ (6) μηνῶν τὰς καθυστερουμένας δόσεις.

3. Εἰς τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 ἕως 3 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. 1066/1980 ὑπάγονται καὶ οἱ προσφέροντες τὰς ὑπηρεσίας των δαπάναις τρίτων εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Μηχανικῶν καὶ Ἐργοληπτῶν Δημοσίων Ἔργων ὡς καὶ εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Ἐργοληπτῶν Δημοσίων Ἔργων, τῆς μισθοδοσίας των βαρυνούσης τοῦ λοιποῦ τὰ ἐν λόγῳ Ταμεῖα ὡς προσωπικοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου μέχρι τῆς μονιμοποιήσεώς των.

Προκειμένης τῆς ἐντάξεως τούτων, ὡς χρόνος ὑπηρεσίας λογίζεται ὁ χρόνος τῆς εἰς τὰ ὡς ἄνω Ταμεῖα πραγματικῆς ἀπασχολήσεώς των, μονιμοποιοῦνται δέ, μετὰ κρίσιν τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, εἰς κενὰς ἢ συνιστωμένας θέσεις διοικητικῶν ὑπαλλήλων, εἰς ἃς ὑπηρετοῦν Κεντρικὴν ἢ Περιφερειακὰς Ὑπηρεσίας.

4. Παρατείνονται ἐπὶ ἓξ (6) μῆνας ἀπὸ τῆς λήξεώς των αἱ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. 1066/1980 ἀναφερόμεναι προθεσμίαι παρατάσεως τῶν συμβάσεων καὶ δημοσιεύσεως τῶν προβλεπομένων Προεδρικῶν Διαταγμάτων.

5. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 62.

1. Ἡ διάταξις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 95/1973 «περὶ τροποποιήσεως τῆς κειμένης νομοθεσίας περὶ τῶν Ταμείων Ἀρωγῆς Δημοσίων Ὑπαλλήλων», ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 253/1976, ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὡς ἑξῆς: «Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν καὶ λοιπῶν ἠσφαλισμένων εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀρωγῆς καὶ Ὑγείας Τελωνειακῶν Ὑπαλλήλων, τῆς καταβλητέας εἰσφορᾶς ὁριζομένης κατὰ ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὸ καταβαλλόμενον ἑκάστοτε ὑπὸ τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων τῶν μετεχόντων τῶν Δ.Ε.Τ.Ε., ἀνερχόμενον νῦν εἰς τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (4%), ὡς καθωρίσθη διὰ τοῦ ἄρθρου 18 παρ. 1 τοῦ Ν. 152/1975».

2. Εἰσφοραὶ καταβληθεῖσαι μέχρι σήμερον κατὰ ποσοστὸν ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος διὰ τοὺς τελωνειακοὺς ὑπαλλήλους τοὺς μετέχοντας τῶν Δ.Ε.Τ.Ε., δὲν ἐπιστρέφονται οὐδὲ ἀναζητοῦνται. Ἐκκρεμεῖς δίκαι σχετικαὶ μὲ τὸ ποσοστὸν τοῦτο καταργοῦνται.

Ἄρθρον 63.

Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 3, 4 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. 641/1977 «περὶ ἱδρύσεως καὶ ὀργανώσεως Ἰατρικῶν Σχολῶν καὶ Πανεπιστημιακῶν Ἰατρικῶν Κέντρων εἰς τὰ Πανεπιστήμια Πατρῶν, Ἰωαννίνων καὶ Θράκης, ἐκτελέσεως ἔργων εἰς τὰ Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἱδρύματα καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων κ.λπ.» ἐπεκτείνονται καὶ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἱδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἀνεγερθησομένου Νοσοκομείου εἰς Αἰγάλεω Ἀττικῆς, τηρουμένων καὶ τῶν ἰσχυουσῶν διὰ τὸ Ἵδρυμα παρεκκλίσεων ἀπὸ τὰς κειμένας διατάξεις.

Οἱ εἰδικοὶ Κανονισμοὶ ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ πρότασιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἱδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Ἄρθρον 64.

Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 368/1976 «περὶ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 283/1976 καὶ ἐπὶ τῶν συνταξιούχων τοῦ Δημοσίου, τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν λοιπῶν Ν.Π.Δ.Δ. καὶ ρυθμίσεως ἑτέρων τινῶν ζητημάτων» ἔχουν ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς ἰσχύος των καὶ ἐπὶ τῶν συνταξιούχων τοῦ Δημοσίου, τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν Ν.Π. Δ.Δ. τῶν συνταξιοδοτουμένων ἐκ τῶν Ὀργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως δυνάμει τῆς μεθ' ἧς συνδέονται ἀσφαλιστικῆς σχέσεως.

Ἄρθρον 65.

Οἱ ἀγροτικοὶ οἰκισμοὶ Μεγάλο Κρανοβούνιο, Μικρὸ Κρανοβούνιο, Παραδημή, Μεσοχώρι καὶ Ὑφανταί, οἱ ὁποῖοι ὑπάγονται εἰς τὸν Δῆμον Κομοτιναίων τοῦ Νομοῦ Ροδόπης, θεωροῦνται ὡς πρὸς τὴν ἀσφάλισίν των εἰς τὸν ΟΓΑ ὡς αὐτοτελεῖς οἰκισμοί.

Ἄρθρον 66.

Ἔναρξις ἰσχύος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ τρίτου μετὰ τὴν δημοσίευσιν του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μηνός, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ὁρίζεται ἐν αὐτῷ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαρτίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ:

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΞΙΑΔΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαρτίου 1981

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ